

**NOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG**

30.01.2013

Samlenotat vedr. rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. februar 2013

Indholdsfortegnelse:

1. Det europæiske semester 2013	2
2. REACH	9
3. Kommissionens 2020-handlingsplan for iværksætterkultur	16
4. Anerkendelsesdirektivet	25

1. Det europæiske semester 2013

Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen offentliggjorde den 28. november 2012 meddelelsen "Årlig vækstundersøgelse 2013", KOM (2012) 750 og i tilknytning hertil rapporten "Status for integrationen af det indre marked", KOM (2012) 752, der udgør et bidrag til den årlige vækstundersøgelse.

Meddelelsen "Årlig vækstundersøgelse 2013" fra november 2012 skitserer EU's generelle økonomiske og sociale prioriteter i det kommende år og giver bud på, hvordan der kan skabes ny vækst og øget beskæftigelse. I rapporten "Status for integrationen af det indre marked" fra november 2012 analyseres integrationen på nøgleområder med de største vækstpotationer, og politiske prioriter identificeres.

Det irske formandskab har sat Kommissionens meddelelse "Årlig vækstundersøgelse 2013" med tilhørende rapport "Status for integrationen af det indre marked" på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. februar 2013 med henblik på udveksling af synspunkter.

Som led i udvekslingen af synspunkter forventes endvidere fokus på initiativerne i Kommissionens Akten for Det Indre Marked I og II.

2. Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 28. november 2012 meddelelsen "Årlig vækstundersøgelse 2013", KOM(2012) 750, og i tilknytning hertil rapporten "Status for integrationen af det indre marked", KOM(2012) 752, der udgør et bidrag til den årlige vækstundersøgelse. Undersøgelsen markerer starten på det tredje europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, hvor de nationale resultater og prioriteter vurderes i fællesskab på EU-plan i første halvår hvert år.

Kommissionen offentliggjorde den 3. oktober 2012 Akten for Det Indre marked II (KOM(2012)573).

Akten for Det Indre Marked II udgør et centralt element i Kommissionens arbejde med at relancere det indre marked og er en opfølgning på Akten for Det Indre Marked I (KOM(2011)206), der blev offentliggjort den 13. april 2011.

3. Formål og indhold

Årlig vækstundersøgelse 2013

Formålet med Kommissionens meddelelse om den årlige vækstundersøgelse 2013 er at fastsætte de økonomiske og sociale prioriteter for EU i 2013 ved at udstikke nogle overordnede retningslinjer for tilrettelæggelsen af medlemsstaternes og EU's politikker.

Hovedbudskabet i dette års vækstundersøgelse er, at selv om EU's politikker begynder at give resultater – de offentlige underskud falder, spændingerne på finansmarkedet mindskes, og der er tegn på, at konkurrenceevnen forbedres i visse medlemsstater – er der fortsat behov for reformer, hvis der skal skabes bæredygtig vækst og beskæftigelse fremover.

I meddelelsen fremhæves følgende prioriteter:

- Fremme af en differentieret, vækstvenlig finanspolitisk konsolidering.
- Genopretning af finansieringsmulighederne for økonomien.
- Fremme af konkurrenceevne og vækst.
- Håndtering af arbejdsløshed og de sociale konsekvenser af krisen.
- Modernisering af den offentlige sektor.

Det fremhæves endvidere i vækstundersøgelsen, at det indre marked giver erhvervslivet mange muligheder for at udvikle bedre tjenester og varer, som forbrugerne kan nyde godt af. Det bemærkes i forhold til tjenesteydelser, at der er mange gevinster at hente, hvis medlemsstaterne forbedrer gennemførelsen af bl.a. servicedirektivet ved:

- At opfylde deres forpligtelser til at fjerne restriktioner, som bygger på tjenesteydernes nationalitet eller opholdsland.
- At se på nødvendigheden og rimeligheden af en regulering af liberale erhverv, navnlig faste tariffer, og begrænsninger i selskabsstrukturer og aktiebesiddelser.
- At se på anvendelsen af bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser for at fjerne uberettiget dobbeltregulering i sektorer såsom bygge- og anlægssektoren, tjenesteydelser til virksomheder og turisme og sikre gennemsigtig prissætning af sundhedsydelser.
- At styrke konkurrencen i detailsektoren ved at mindske driftsmæssige restriktioner, navnlig ved at afskaffe økonomiske behovsprøver.

Status for integrationen af det indre marked

Formålet med rapporten er i forbindelse med den ”Årlige vækstundersøgelse 2013” at identificere politiske prioriteter for medlemslandene, der vil kunne bidrage til at indfri det indre markeds fulde vækstpotentiale. I rapporten gennemgås integrationen af det indre marked vedrørende den frie bevægelighed af

varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft. Politiske prioriteter for medlemslandene oplystes endvidere for sektorer, der er identificeret som nøgleområder for gennemførelsen af det indre marked: Det digitale marked, tjenesteydelser, finansielle tjenesteydelser, transport, det digitale marked og energimarkedet. De politiske prioriteter for medlemslandene bør ifølge Kommissionen være:

Det digitale marked:

- Øge indsatsen for at indsatte faste og trådløse bredbånd og forbedre deres kvalitet, hvilket vil kræve incitamentter i form af både effektiv regulering, og hvor nødvendigt målrettet offentlig støtte.
- Sikre den korrekte anvendelse af e-handelsdirektivet.
- Sikre rettidig og korrekt implementering af forbrugerrettsdirektivet.
- Øge udbuddet af brugervenlige online offentlige services og gøre bl.a. e-udbud interoperationelt og obligatorisk.
- Investere i IKT træning og vedtage et rammeværk for e-kompetence for at sikre de nødvendige kvalifikationer i arbejdsstyrken.

Tjenesteydelser:

- Sikre fuld overensstemmelse mellem national lovgivning og servicedirektivet og gennemføre en ambitiøs implementering af direktivet, herunder bl.a. se på nødvendigheden og proportionaliteten af resterende krav.
- Udvikling af de nationale kvikskranker til regulære e-government redskaber, der er tilpasset tjenesteydere og tjenestemodtageres behov.
- Implementering af direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling så hurtigt som muligt.

Energimarkedet:

- Sikre korrekt og rettidig implementering og anvendelse af reguleringen i direktiverne i den tredje energipakke og reguleringen på energieffektivitetsområdet, særligt energieffektivitetsdirektivet.
- Foretage en analyse af, om der mangler investeringer i produktion af energi.
- Gøre forbrugerne i stand til at træffe informerede beslutninger og øge incitamentet for energieffektiv adfærd.
- Sikre en gradvis udfasning af regulerede priser samtidig med, at en robust konkurrence sikres og udsatte forbrugere beskyttes.
- Sikre en fortsat håndhævelse af konkurrencereglerne på energiområdet for at øge konkurrencen og effektiviteten på energimarkedet.

Transportmarkedet:

- Sikre rettidig og korrekt implementering af reguleringen af transportområdet, særligt på vej-, jernbane- og det maritime område.
- Åbne passagertransport med tog op for konkurrence og sikre effektiv konkurrence på jernbanemarkedet med lige adgang til infrastruktur.

- Fjerne barrierer i havneservicesektoren.
- Fremskynde implementeringen af et fælles europæisk luftrum (Single European Sky) for at forbedre sikkerheden, kapaciteten, effektiviteten, den miljømæssige påvirkning af luftfart.
- Tillade flere muligheder for cabotage for udenlandske vognmænd.

I rapporten fremhæves endvidere vigtigheden af at forbedre det indre marked for industrielle produkter, og der henvises til Kommissionens meddelelse fra juni 2012 om bedre forvaltning af det indre marked (KOM (2012) 259), hvori vigtigheden af bedre implementering, anvendelse og håndhævelse af indre markedsreguleringen fremhæves.

I meddelelsen opfordres bl.a. til et mål om et implementeringsunderskud på 0 procent på udvalgte nøgleområder, herunder de ovennævnte sektorer. Kun Danmark opfylder disse mål på nuværende tidspunkt i henhold til rapporten.

Status på Akten for det indre marked I og II

Det indre marked står centralt i bestræbelserne på at skabe ny vækst og beskæftigelse i Europa. Som led i relanceringen af det indre marked har Kommissionen i hhv. april 2011 og oktober 2012 offentliggjort to meddelelser: Akten for det indre marked I og II, hvori de samlet set peger på 24 initiativer, der skal være med til at fremme væksten og beskæftigelsen i EU.

Akten for det Indre Marked I blev fremsat af Kommissionen i perioden 2011-2012 og består af 12 initiativer. Der er opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet vedrørende 5 af initiativerne. Der er opnået enighed i Rådet vedrørende 3 af initiativerne, som forhandles mellem Rådet og Europa-Parlamentet. De sidste 4 initiativer forhandles fortsat i Rådet.

Initiativer, der har opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet:

- Et indre marked for venture kapital.
- Enhedspatent og patentdomstol.
- Alternativ og online tvistløsning i forbrugersager.
- Revision af det europæiske standardiseringssystem.
- Socialøkonomiske investeringsfonde.

Initiativer, der har opnået enighed i Rådet:

- Connecting Europe Faciliteten, transport-, energi og digital infrastruktur.
- Revision af regnskabsdirektiverne.
- Revision af udbudsdirektiverne.

Initiativer, der fortsat forhandles i Rådet:

- Revision af direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

- E-signatordirektivet
- Revision af energibeskatning.
- Udstationeringsdirektivet.

Akten for det Indre Marked II blev fremsat af Kommissionen i oktober 2012 og indeholder følgende 12 vækstinitiativer:

- Vedtagelse af en fjerde jernbanepakke med henblik på at forbedre kvaliteten og omkostningseffektiviteten af passagerbefordring med jernbane.
- Vedtagelse af en "Blue Belt"-pakke, der skal skabe et ægte indre marked for søtransport.
- Fremskyndelse af oprettelsen af et fælles europæisk luftrum gennem en ny pakke af tiltag.
- Gennemførelse af en handlingsplan med henblik på at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af den tredje energipakke.
- Udvikling af Eures-portalen til et ægte europæisk arbejdsformidlings- og rekrutteringsredskab.
- Fremme af langsigtet investering i realøkonomien ved at lette adgangen til langsigtede investeringsfonde.
- Modernisering af EU's konkurslovgivning for at lette virksomheders overlevelsesmuligheder og give iværksættere en ny chance.
- Gennemgang af direktivet om betalingstjenester og fremsættelse af forslag om multilaterale interbankgebyrer med henblik på at gøre betalings-tjenester i EU mere effektive.
- Vedtagelse af fælles regler for reduktion af omkostninger og bedre effektivitet i udrulning af højhastighedsbredbånd.
- Vedtagelse af lovgivning, som gør elektronisk fakturering til den mest almindelige form for fakturering i forbindelse med offentlige indkøb.
- Forbedring af sikkerheden af varer gennem en revision af direktivet om produktsikkerhed, en ny samlet forordning om markedsovervågning og en ledsagende handlingsplan.
- Vedtagelse af et lovgivningsmæssigt initiativ, som giver alle EU-borgere adgang til en basal betalingskonto, sikrer, at bankkontogebyrer er gennemsigtige og sammenlignelige, og gør det nemmere at skifte bankkonto.

Forslag til modernisering af EU's konkurslovgivning og handlingsplan for gennemførelsen og håndhævelse af den tredje energipakke er blevet fremsat af Kommissionen. De resterende 10 initiativer i "Akten for det indre marked II" er endnu ikke fremsat, men forventes fremsat senest foråret 2013.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelserne har ikke i sig lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer som den årlige vækstundersøgelse, der styrker overvågningen samt koordineringen af EU-landenes økonomiske politik og bidrager til sundere økonomisk politik, herunder gennem strukturreformer samt tidligere korrektion af ubalancer, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelserne har ikke sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Sagen er sendt til orientering til Specialudvalget for Vækst, Konkurrenceevne og Forbrugerspørgsmål den 28. november 2012.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel enighed i Rådet om vigtigheden af at få det indre marked til at fungere bedre.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen er enig i de fem overordnede prioriteter, der er fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2013. Regeringens politik og reformdagsorden er generelt i overensstemmelse med Kommissionens overordnede prioriteter og anbefalinger.

Fra regeringens side støtter man generelt initiativer, som styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Landene i EU's indre marked udgør det største marked for danske

virksomheders internationale aktiviteter, og et velfungerende indre marked er en forudsætning for vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

2. REACH

Nyt notat

1. Resumé

Det irske formandskab ønsker på rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. februar 2013 at orientere om og afholde en politisk drøftelse vedrørende EU's kemikalielov – REACH.

Nærmere bestemt vil punktet indeholde en præsentation og udveksling af synspunkter vedrørende:

- *Kommissionens meddelelse om anden gennemgang af EU-lovgivningen om nanomaterialer (KOM(2012)572), der blev offentliggjort den 3. oktober 2012*
- *Kommissionens kommende meddelelse om et REACH review*
- *Kommissionens kommende forslag til køreplan for optag af alle relevante særligt problematiske stoffer på REACH kandidatlisten inden 2020, der forventes fremsat ultimo januar 2013.*

Meddelelsen om anden gennemgang af EU-lovgivningen om nanomaterialer har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller beskyttelses-mæssige konsekvenser.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. februar 2013 til orientering og politisk drøftelse.

2. Baggrund

Kommissionens meddelelse om anden gennemgang af EU-lovgivningen om nanomaterialer

Kommissionen offentliggjorde den 3. oktober 2012 en meddelelse om anden gennemgang af EU-lovgivningen om nanomaterialer (KOM(2012)572).

Meddelelsen er en opfølgning på Kommissionens meddelelse fra 2008 om de lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer. I meddelelsen vurderer Kommissionen tilstrækkeligheden og gennemførelse af EU-lovgivningen om nanomaterialer på miljø- og arbejdsmiljøområdet, og redegør for opfølgende tiltag. Kommissionen reagerer også på problemstillinger påpeget af Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Kommissionens meddelelse om et REACH review

Kommissionen forventes i slutningen af januar 2013 at kunne oversende deres køreplan for optag af alle relevante særligt problematiske stoffer på

REACH kandidatlisten inden år 2020 til Rådet til orientering. Udkastet til køreplan har været drøftet med medlemsstaternes kompetente myndigheder på møde den 28-29. november 2012, hvor forslaget har fået generel tilslutning.

Kommissionens forslag til køreplan for optag af alle relevante særligt problematiske stoffer på REACH kandidatlisten inden 2020

I henhold til REACH-forordningen (1907/2006) skulle Kommissionen inden den 1. juni 2012 foretage en vurdering af anvendelsesområdet for forordningen. Kommissionen har i denne forbindelse benyttet lejligheden til at lave en omfattende gennemgang af funktionen af REACH, blandt andet baseret på en række udredningsprojekter. Kommissionen har endnu ikke fremsendt sin meddelelse om deres gennemgang af REACH.

3. Formål og indhold

Kommissionens meddelelse om anden gennemgang af EU-lovgivningen om nanomaterialer

Baggrunden for Kommissionens meddelelse er blandt andet, at Europa-Parlamentet har opfordret Kommissionen til at vurdere behovet for at revidere REACH-forordningen til også at omfatte registrering af fremstillede eller importerede nanomaterialer i mængder under et ton, inklusiv udarbejdelsen af en kemikaliesikkerhedsrapport med eksponeringsvurdering for alle registrerede nanomaterialer. Herudover har Europa-Parlamentet opfordret Kommissionen til at vurdere behovet for anmeldelseskrav for alle nanomaterialer, herunder produkter indeholdende nanomaterialer. Rådet har endelig opfordret Kommissionen til at vurdere behovet for at videreudvikle en harmoniseret database over nanomaterialer, samt overveje potentielle virkninger af nanomaterialer.

Kommissionen oplyser indledningsvist, at nogle nanomaterialer har været anvendt i årtier og anvendes bredt. Andre nanomaterialer er nye, og nye anvendelser af nanomaterialer er i hastig udvikling. Nanomaterialer har en række fordele og nanoteknologi generelt styrker innovationen og udvikling af nye produkter. Produkter baseret på nanoteknologi forventes at vokse fra et volumen på 200 mia. EUR i 2009 til 2 billioner EUR i 2015. Nanoprodukter har således afgørende konkurrencemæssig betydning for EU på verdensmarkedet. Den direkte beskæftigelse inden for nanoteknologi skønnes ifølge Kommissionen at være 300.000 – 400.000 arbejdspladser, og tendensen er stigende. Kommissionen oplyser, at nanomaterialer svarer til andre kemikalier, idet nogle nanomaterialer er farlige, mens andre nanomaterialer ikke er det. Mulige risici kan henføres til bestemte nanomaterialer og specifikke anvendelser.

Kommissionens henviser til den definition af nanomaterialer, som Kommissionen har udsendt i Kommissionens henstilling 2011/696/EU. Denne nano-definition vil blive indarbejdet i EU-lovgivningen, hvor det er relevant, og der vil blive udviklet metoder til påvisning og måling af nanomaterialer.

Der er allerede indført særlige bestemmelser om nanomaterialer i dele af EU-lovgivningen. Der er således indført krav om mærkning af produkter indeholdende nanomaterialer af relevans for forbrugere, såsom fødevarer og kosmetik. Den aktuelle viden om nanomaterialer påpeger til gengæld ikke risici, som gør det påkrævet at oplyse om nanomaterialer ved alle produkter, der indeholder nanomaterialer.

Kommissionen erkender, at de væsentligste udfordringer med hensyn til nanomaterialer består i at udvikle metoder til at vurdere nanomaterialers farlighed samt at vurdere befolkningens og miljøets eksponering for nanomaterialer. Vurderingen af nanomaterialer skal ske ud fra en individuel tilgang, hvor hvert nanomateriale vurderes for sig.

En sådan individuel tilgang er anvendt i EU-lovgivningen med hensyn til forhåndsgodkendelsesordningen for fødevarer og foder (f.eks. nye fødevarer, tilsætningsstoffer til fødevarer, tilsætningsstoffer til foder og plastmaterialer bestemt til kontakt med fødevarer) og lægemidler.

I medfør af REACH-forordningen skal importerede og EU-fremstillede kemikalier i mængder på mere end eller lig med 1 ton per år registreres hos det Europæiske Kemikalieagentur, og registranten skal dokumentere, at deres kemikalier anvendes på sikker vis.

Det gælder også, hvor stoffet er i nanoform. Registreringen er fælles for alle former af stoffet, herunder stoffet i nanoform. Der er ingen specifikke krav om særskilte undersøgelser for hver form af stoffet med hensyn til sikker anvendelse.

I de indsendte registreringer viser de hidtidige erfaringer, at det ikke altid er oplyst, om den omfatter stoffet på nanoform, og det er heller ikke beskrevet, hvordan nanoformen i givet fald kan anvendes sikkert.

Det er Kommissionens vurdering, at REACH-forordningen fastlægger de bedste rammer for generel farevurdering, risikokarakterisering og risikohåndtering af nanomaterialer. Samtidig påpeges der et behov for mere specifikke krav inden for denne ramme, fx gennem tilpasning af bilagene til REACH-forordningen med henblik på at sikre klarhed over, hvordan der i registreringerne skal tages højde for nanomaterialerne, og hvordan sikker-

heden påvises. Kommissionen ser til gengæld ikke et behov for at ændre på tonnagegrænsen på 1 ton per år for registrering under REACH.

For at imødekomme behovet for mere information om nanomaterialer, vil Kommissionen oprette en webside med link til relevante informationskilder og nationale databaser over nanomaterialer, samt støtte udviklingen af harmoniserede dataformater med henblik på at forbedre muligheden for udveksling af information.

Kommissionen har annonceret, at de vil gennemføre en offentlig høring vedrørende muligheder for ændringer af bilagene til REACH-forordningen i første halvdel af 2013.

Kommissionen vil endvidere nøje følge udviklingen på nanoområdet og aflægge en ny rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg inden for de kommende tre år.

Kommissionens meddelelse om et REACH review

Det forventes, at Kommissionen i sin meddelelse vil konkludere, at der ikke er behov for ændringer af REACH-forordningens artikler, men at der kan være behov for ændringer af bilagene til REACH. En sådan ændring kan gennemføres i komitéprocedure. Det forventes endvidere, at Kommissionen vil konkludere, at der er behov for at forbedre implementeringen af REACH, således at der opnås bedre resultater med færre ressourcer end under den tidligere kemikalielovgivning, samt at der er behov for at forbedre kvaliteten af industriens registreringer af stoffer.

Kommissionens forslag til køreplan for optag af alle relevante særligt problematiske stoffer på REACH kandidatlisten inden år 2020

Formålet med køreplanen er at definere en proces der sikrer, at alle relevante særligt problematiske stoffer bliver optaget på REACH kandidatlisten senest i år 2020.

Der har på den ene side været fremsat kritik af for ringe fremdrift i arbejdet med at inkludere særligt problematiske stoffer på kandidatlisten. På den anden side har der været kritik af, at nogle af de stoffer, som allerede er blevet optaget på kandidatlisten, ikke anvendes inden for rammerne af godkendelsesordningen

Køreplanen opstiller derfor en proces, som skal sikre, at alle relevante særligt problematiske stoffer bliver optaget på kandidatlisten inden år 2020.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Danmark har pt. ingen særskilt regulering af nanomaterialer. Kemikalieloven og arbejdsmiljølovgivningens bestemmelser om arbejde med stoffer og materialer dækker generelt også stoffer i nanoform. Ved aftale om finansloven 2012 om en styrket indsats i forhold til nanomaterialer blev det bl.a. besluttet at etablere en database over produkter indeholdende nanomaterialer på det danske marked. Lovforslag L 97 blev på den baggrund fremsat i Folketinget den 29. november 2012 (Forslag til lov om ændring af lov om kemikalier og lov om afgift af bekæmpelsesmidler). Formålet med lovforslaget er blandt andet at indføre de nødvendige bemyndigelser i kemikalieloven, således at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om etablering af en nanoproduktdatabase samt en indberetningspligt for producenter og importører af nanoprodukter til databasen. Kommissionens definition af nanomaterialer vil blive anvendt ved udmøntningen af disse bemyndigelser i bekendtgørelsen om en nanoproduktdatabase.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen har været i høring i Specialudvalget for Miljø med frist den 16. januar 2013. Der er indkommet følgende bemærkninger:

DI og Danmarks Farve- og Limindustri (DFL) har sendt et fælles hørings-svar. DI og DFL fremhæver, at en række oplysninger fra meddelelsen ikke er tilstrækkeligt beskrevet. DI og DFL gør opmærksom på, at man læser meddelelsen således, at Kommissionen ikke finder behov for et EU-register med tvungen anmeldelse og heller ikke opfordrer til at oprette sådanne på nationalt plan. Derudover finder DI i relation til en dansk stillingtagen til meddelelsen, at Danmark bør deltage aktivt i samarbejdet i EU med at fastlægge de bedst mulige rammer for risikostyring inden for REACH og CLP-forordningen (Classification, Labelling and Packaging).

DI og DFL støtter Kommissionens konklusion om tærskelværdier, og kan derfor ikke støtte en udvidelse af registreringskravet i REACH for nanomaterialer, således at de skulle gælde for nanomaterialer under 1 tons pr. år.

Landsorganisationen i Danmark (LO) finder i forhold til en dansk stilling-tagen til meddelelsen, bl.a. at der er behov for at ændre på tonnagegrænsen på 1 ton pr år for registrering af nanomaterialer, idet grænsen i sagens natur ikke er egnet til nano og mindst bør halveres.

LO fremhæver desuden, at der bør udarbejdes en kemikaliesikkerheds-rapport med eksponeringsscenerier for alle registrerede nanomaterialer, og at der bør være en vurdering af, om alle relevante sikkerhedsforanstaltninger til både privat og erhvervsmæssig anvendelse er gennemført.

LO bemærker, at Kommissionens forslag om at oprette en website, ikke er tilstrækkeligt.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Danmark samt 8 andre medlemsstater har ved et fælles brev af 6. juli 2012 til Kommissionen efterlyst handling på EU-niveau med hensyn til at sikre en sikker anvendelse af nanomaterialer i EU. I sit svar af 18. oktober 2012 henviste Kommissionen i vidt omfang til meddelelsen.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser samlet set Kommissionens meddelelse velkommen. Kommissionens meddelelse, samt de initiativer der igangsættes, er et frem-skridt hen imod bedre sikring af dokumentation for nanomaterialers sundheds- og miljøpåvirkninger.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at nanoteknologi, som en central støtteteknologi, har et potentiale i forhold til at kunne skabe nye produkter og fremme innovation og konkurrenceevne i EU.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at de væsentligste udfordringer med hensyn til nanomaterialer består i at udvikle metoder til at vurdere nanomaterialers farlighed samt befolkningens og miljøets eksponering for nanomaterialer. Det er en teknisk udfordring, der er nødvendig at løse, uanset hvor i EU-lovgivningen man ønsker at regulere nanomaterialer. Miljøstyrelsen har iværksat et projekt, der skal give et bud på de særlige datakrav, der bør gælde for nanomaterialer.

Det er samtidig regeringens holdning, at der fra Kommissionens side fortsat mangler initiativer, der kan tilvejebringe viden om hvilke nanomaterialer, der anvendes i hvilke typer af produkter, således at forbrugernes udsættelse for nanomaterialer kan dokumenteres.

Regeringen er desuden opmærksom på, at der hos de danske forbrugere hersker en usikkerhed om sikkerheden ved brugen af nanomaterialer og produkter indeholdende nanomaterialer. Det er regeringens holdning, at denne usikkerhed bør tages seriøst og adresseres, idet den ellers indebærer en risiko for, at de teknologiske, miljømæssige og økonomiske gevinster ved nanoteknologi bringes i fare.

Det er regeringens foreløbige generelle holdning, at Danmark på kort sigt bør støtte Kommissionens initiativ vedrørende ændringer af de bilag under REACH-forordningen, der specificerer informationskrav samt principper for kemikaliesikkerhedsvurdering for nanomaterialer.

På lang sigt vil regeringen arbejde for, at nanomaterialer håndteres på tværs af lovgivningerne og med henblik på at få udvidet registreringskravet under REACH til også at dække nanomaterialer i mængder på mindre end 1 ton per år.

Desuden mener regeringen, at der bør indføres krav om kemikaliesikkerhedsvurdering af alle nanomaterialer, som kan dokumentere sikkerheden ved at bruge nanomaterialer, samt at der bør opbygges en EU-database over nanoprodukter, som kan give overblik over eksisterende nanomaterialer og deres anvendelse, således at eventuelle risici ved brugen af nanomaterialer kan identificeres og i givet fald håndteres.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketinget.

3. Kommissionens 2020-handlingsplan for iværksætterkultur

Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen har den 9. januar 2013 offentliggjort en 2020-handlingsplan for iværksætterkultur. Handlingsplanen indeholder en række initiativer, der skal frigøre Europas iværksætterpotentiale, fjerne eksisterende hindringer og forandre iværksætterkulturen i Europa. Kommissionen har i handlingsplanen identificeret tre indsatsområder: 1) Iværksætteruddannelse og -læring, 2) fremme et miljø, hvor iværksættere kan blomstre og vokse, 3) gøre iværksætterkulturen i Europa mere dynamisk.

Handlingsplanen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen er sat på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 19. februar 2013 med henblik på en orienterende debat.

2. Baggrund

Kommissionen har den 9. januar 2013 offentliggjort en meddelelse indeholdende en 2020-handlingsplan for iværksætterkultur. Handlingsplanen skal ses som en opfølgning på Kommissionens ”Status vedrørende Small Business Act” fra april 2011, KOM(2011) 78, og Kommissionens meddelelse om industripolitik fra oktober 2012, KOM(2012) 582. Handlingsplanen peger på en række initiativer til at støtte iværksætteri i Europa.

3. Formål og indhold

Kommissionens handlingsplan indeholder en række initiativer, der skal frigøre Europas iværksætterpotentiale, fjerne eksisterende hindringer og forandre iværksætterkulturen i Europa. Formålet hermed er at gøre det lettere at etablere nye virksomheder og skabe et mere støttende miljø for eksisterende iværksættere, hvori de kan trives og vokse.

Kommissionen har i den forbindelse identificeret tre indsatsområder:

- Iværksætteruddannelse og -læring
- Fremme et miljø, hvor iværksættere kan blomstre og vokse
- Gøre iværksætterkulturen i Europa mere dynamisk

Indsatsområde 1: Iværksætteruddannelse og -læring

Kommissionen fremhæver i meddelelsen, at en investering i iværksætteri giver et højt investeringsafkast for Europa. Ifølge undersøgelser vil 15-20 % af de studerende, der deltager i et virksomhedsprogram i gymnasiet, senere starte egen virksomhed. Et tal, der er omkring 3-4 gange højere end for befolkningen generelt. Kommissionen henviser desuden til, at de videregående uddannelser spiller en aktiv rolle, navnlig i relation til den stigende fokus på højteknologi- og vækstvirksomheder i iværksætter-relaterede politikker.

Kommissionen vil derfor bl.a. iværksætte initiativer, der skal udvikle et fælles-europæisk læringsinitiativ i forhold til konsekvensanalyser, vidensdeling, udvikling af metoder og mentorordninger mellem praktikere, styrke samarbejdet med medlemsstaterne med henblik på at vurdere indførelsen af iværksætteruddannelser i hver medlemsstat, samt etablere en vejledende ramme sammen med OECD, der skal fremme udviklingen af iværksætterskoler og erhvervsuddannelsesinstitutioner.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at sørge for, at iværksætteri som kompetence er indlejret i pensum på tværs af hele uddannelsessystemet, at unge får mulighed for at få mindst én praktisk iværksættererfaring, inden de forlader det obligatoriske skoleforløb, samt at fremme iværksætteruddannelser for unge og voksne i relation til nationale jobplaner.

Indsatsområde 2: Fremme et miljø, hvor iværksættere kan blomstre og vokse
Kommissionen peger i meddelelsen på seks nøgleområder, hvor det er nødvendigt at fjerne eksisterende hindringer, der vanskeliggør etableringen af nye virksomheder samt deres vækst.

De seks områder er:

- 1) Adgang til finansiering
- 2) Støtte til iværksættere i den vigtige fase af virksomhedens livscyklus
- 3) Skabe nye forretningsmuligheder i den digitale tidsalder
- 4) Virksomhedsoverdragelser
- 5) Konkursprocedurer og nye chancer til ærlige iværksættere
- 6) Reduktion af lovgivningsmæssige byrder

Adgang til finansiering

Kommissionen henviser i meddelelsen til, at adgang til finansiering udgør en betydelig begrænsning for vækst og iværksætteri i Europa, og at iværksættere især har problemer med at opnå finansiering i de tidlige stadier af virksomhedens liv.

Kommissionen vil derfor bl.a. finansiere programmer, som har til hensigt at udvikle et europæisk marked for mikrolån, samt lette SMV'ers adgang til kapi-

talmarkederne gennem udvikling af et EU-marked, der er specialiseret i handel med aktier og obligationer udstedt af SMV'er.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at overveje behovet for at tilpasse den nuværende nationale finansielle lovgivning med henblik på at facilitere nye, alternative former for finansiering til nye virksomheder og SMV'er generelt samt *at* anvende strukturfondene til at etablere støtteordninger til mikrofinansiering.

Støtte til iværksættere i den vigtige fase af virksomhedens livscyklus

I meddelelsen bemærker Kommissionen, at omkring 50 % af nye virksomheder ikke klarer sig igennem deres første fem år, da de mangler et system, der kan hjælpe dem med at vokse.

Kommissionen vil i relation hertil bl.a. igangsætte initiativer, der skal identificere og fremme medlemsstaters bedste praksisser i forhold til at skabe et mere iværksættervenligt skattemiljø, styrke partnerskaber mellem Enterprise Europe Network, værtsorganisationer, kvikskranke og SMV-organisationer, revidere reglerne om vildledende markedsføring med henblik på at styrke indsatsen mod sådanne metoder, samt frigøre det fulde potentiale af det digitale indre marked for SMV'er ved at tage fat på de eksisterende hindringer for grænseoverskridende online-virksomheder.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at gøre den nationale skatteadministration mere gunstig for virksomheder, der befinder sig i det tidlige etableringsstadium, at fremme skattekoordinationen med henblik på at sikre, at uoverensstemmelser i skattebehandlingen ikke fører til dobbeltbeskatning eller anden skadelig skattepraksis, og at overveje muligheden for, at ejere af nye virksomheder kan få justeret betalingsfrister for sociale bidrag.

Skabe nye forretningsmuligheder i den digitale tidsalder

I meddelelsen henvises der til, at bedre brug af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) kan hjælpe nye virksomheder med at trives bedre, og at europæiske SMV'er, der benytter IKT, vokser 2-3 gange hurtigere end andre SMV'er.

Kommissionen vil bl.a. igangsætte initiativer, der kan fremme viden om store markedstendenser og innovative forretningsmodeller ved at etablere en online markedsovervågningsmekanisme og en resultattavle, fremme kendskabet til fordelene ved IKT gennem en europæisk informationskampagne for iværksættere og SMV'er samt styrke kompetencer og færdigheder ved at intensivere e-færdigheder til at forbedre e-lederevner, videnskabelige og kreative discipliner og ledelses- og iværksætterkvalifikationer, der kan adressere nye teknologier og markeder.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at styrke national eller regional støtte til etablering af onlinevirksomheder, fremme adgang for iværksættere til åbne data samt støtte de mest talentfulde iværksættere.

Virksomhedsoverdragelser

Kommissionen nævner i meddelelsen, at de væsentligste barrierer for virksomhedsoverdragelser er lovgivningsmæssige eller skattemæssige byrder, mangel på viden om de nødvendige forberedelser og et gennemsigtigt marked, samt den lange periode, der er nødvendig at bruge for at opfylde formaliteterne.

Kommissionen henviser i meddelelsen til, at de bl.a. vil udvikle retningslinier om de mest effektive programmer og bedste praksisser fra medlemsstaterne med henblik på at gøre virksomhedsoverdragelser lettere. Dette vil desuden omfatte foranstaltninger til at udvikle markedet for virksomheder, kortlægning af tilgængelige programmer i Europa og fremme af nødvendige foranstaltninger med henblik på at fjerne mulige barrierer for grænseoverskridende virksomhedsoverdragelser.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at forbedre de lovgivningsmæssige, administrative og skattemæssige betingelser for virksomhedsoverdragelser, forbedre informationen og rådgivningen til virksomhederne samt forbedre dataindsamlingen og overvågningen af virksomhedsoverdragelser.

Konkursprocedurer og nye chancer til ærlige iværksættere

Ifølge meddelelsen viser undersøgelser, at 96 % af konkurser skyldes forsinkede betalinger og andre objektive problemer. Det vil sige såkaldt ”ærlige fejl”, der ikke skyldes svigagtige forhold fra virksomhedens side. Undersøgelser viser dog også, at iværksættere, der etablerer virksomhed anden gang, er mere succesfulde og overlever længere end gennemsnittet af nye virksomheder. En førstegangskonkurs skal derfor ikke resultere i en livstidsdom, der forbyder enhver fremtidig iværksætteraktivitet.

Kommissionen henviser i meddelelsen til, at de bl.a. har fremsat et forslag til at modernisere reglerne om konkursprocedurer. De vil ligeledes offentliggøre en meddelelse om en ny europæisk tilgang til konkurs og insolvens, der skal skabe et mere erhvervsvenligt miljø ved at forbedre effektiviteten af nationale insolvensregler, herunder varigheden af konkursbehandlingen og omkostningerne herved.

Medlemsstaterne opfordres i meddelelsen bl.a. til senest 2013 at reducere varigheden af konkursbehandlingen og gældssaneringen for en ærlig iværksætter

til maksimum tre år samt tilbyde hjælp og rådgivning til virksomheder om tidlig restrukturering og forhold, der kan hindre konkurser.

Reduktion af lovgivningsmæssige byrder

Kommissionen fremhæver i meddelelsen, at omkring tre fjerdedele af europæerne finder, at det er for vanskeligt at etablere egen virksomhed på grund af administrative formaliteter. Flere klager desuden over lovgivningsmæssigt bureaukrati i relation til at drive virksomhed. Kommissionen henviser til, at reduktion af administrative formaliteter af den grund vedbliver med at være højt på deres dagsorden.

Kommissionen vil i henhold til meddelelsen bl.a. fortsætte med at reducere det lovgivningsmæssige bureaukrati i EU, indikere hvordan de vil revidere EU-lovgivningen på områder, som er identificeret som en af de ti mest bureaukratiske, overvåge fremskridt via kvikskrannerne under servicedirektivet og opfordre medlemsstaterne til at anvende en mere erhvervsvenlig tilgang samt sikre, at flere virksomheder får hjælp igennem SOLVIT, når deres rettigheder bliver tilsidesat.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til senest 2015 at reducere perioden, som det tager for en virksomhed til at få tilladelse til at starte en virksomhed, til en måned, at udvide kvikskrannerne til at inkludere flere aktiviteter og gøre dem mere brugervenlige samt at etablere "one-stop-shops" for iværksættere med henblik på at bringe al hjælp, herunder mentorordninger og støtte til tidlig internationalisering af unge virksomheder, sammen.

Indsatsområde 3: Gøre iværksætterkulturen i Europa mere dynamisk

I meddelelsen henvises der til, at der er et begrænset antal af kendte succeshistorier for iværksættere, hvilket skyldes, at iværksætteri ikke har været set som en foretrukken karrierevej. Et vigtigt element til at ændre iværksætterkulturen er ifølge Kommissionen at ændre opfattelsen af iværksættere gennem praktisk og positiv kommunikation.

Kommissionen vil derfor etablere en europæisk "EU-iværksætterdag" for studerende, og medlemsstaterne opfordres til bl.a. at optrappe salgsfremmende aktiviteter og udnævne kendte iværksættere som nationale ambassadører for iværksætteri.

Kommissionen fokuserer desuden i meddelelsen på de grupper, der er underrepræsenteret i iværksættersammenhænge. Det gælder unge mennesker, kvinder, handicappede og immigranter. Kommissionen vil for at udnytte de potentialer, der eksisterer i disse grupper, bl.a. skabe et europæisk onlineplatform for kvindelige iværksættere med fokus på mentorordninger, rådgivning, uddannelse og netværk, foreslå initiativer, der skal tiltrække immigranter og facilitere

iværksætteri blandt immigranter, der allerede er i EU eller som kommer til EU for andre grunde, samt lancere en facilitet for mikrofinansiering i 2014 målrettet udsatte grupper.

Medlemsstaterne opfordres bl.a. til at udvikle nationale strategier, der skal øge andelen af virksomheder, som startes af kvinder, facilitere adgang til information og netværk for immigranter, der allerede er eller ønsker at blive iværksættere, samt lancere arbejdsmarkedsprogrammer, der indeholder finansiell støtte til arbejdsløse, der ønsker at etablere en virksomhed.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen har ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen har været sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål. Der er modtaget høringssvar fra Bryggeriforeningen, DI og Finansrådet. Dansk Aktionærforening og FSR – danske revisorer har oplyst, at de ikke har bemærkninger.

Bryggeriforeningen henviser til, at unødvendige og overdrevne byrder bør fjernes og ikke kun reduceres som nævnt af Kommissionen. Bryggeriforeningen bemærker, at hvis mål eller krav er uklare og ændres meget ofte, bliver

rammerne uklare, og virksomhederne kan ikke indrette sig med nødvendige og langsigtede investeringer.

Hyppe ændringer stresser virksomhederne, og den største forenkling og bedste lettelse vil være, at reglerne og de administrative krav ikke blev ændret så hyppigt.

Bryggeriforeningen nævner i den forbindelse bl.a., at der i 2012 kom fire nye love og bekendtgørelser hver dag, ligesom der er en klar tendens til øget detailregulering. Bryggeriforeningen finder desuden ikke, at der i tråd med handlingsplanen er megen fremdrift i at foreslå mere information om EU's støtteordninger eller at nedsætte embedsmandsarbejdsgrupper.

Finansrådet er enige med Kommissionen i, at det kan være en udfordring for iværksættere at skaffe finansiering i opstartsfasen. I forhold til Kommissionens forslag om at sætte yderligere midler af til mikrofinansieringsordninger er det Finansrådets opfattelse, at en udbredelse af sådanne ordninger i høj grad beror på, om kendte nationale operatører bliver forvaltere på ordningerne.

Erfaringen blandt Finansrådets medlemmer er, at der er store administrative omkostninger forbundet med sådanne ordninger set i forhold til den volumen, som de enkelte lån udgør. Rådet anbefaler, at Vækstfonden bliver forvalter af en sådan ordning, og at midlerne integreres i eksisterende ordninger hos Vækstfonden.

Finansrådet er desuden af den opfattelse, at strukturfondsmidler til Danmark kan anvendes til at stille risikovillig kapital til rådighed for virksomhederne, f.eks. i samarbejde med Vækstfonden om en kapitalfondslignende indsats.

Finansrådet er i forhold til virksomhedernes tidlige livscyklus enig i, at der i virksomhedernes første år er behov for en fokuseret indsats. En kombineret låne- og rådgivningsordning hjælper virksomheden med at komme godt i gang, mens der er brug for en anden type rådgivning længere henne i livscyklussen. På dette stadie bør der særligt sættes på vækstiværksættere, da de ikke kun skaber arbejdspladser, men også vækst.

Finansrådet er enig i, at iværksætteri skal skrives ind i læseplanerne, og ser her en klar overensstemmelse mellem regeringens innovationsstrategi og handlingsplanen. Finansrådet anbefaler i øvrigt, at der trækkes på den viden og erfaring, som Fonden for Entreprenørskab ligger inde med.

Finansrådet deler desuden Kommissionens vurdering af, at det er væsentligt at sikre flere og bedre ejerskifter, og henviser til, at erfaringen fra "Ejerskifte

Danmark” er, at der skal sættes fokus på, at virksomhedsejere skal starte forbedelserne i god tid og inddrage deres rådgivere i processen.

DI krediterer Kommissionen for, at den i handlingsplanen har øget fokus på generelle rammevilkår, herunder skattestrukturens indvirkning på iværksætteraktiviteten.

DI deler perspektivet om, at uddannelse er af signifikant betydning for at kunne fostre internationalt konkurrencedygtige virksomheder. DI mener ikke, at entreprenørskab skal ses som en uddannelse i sig selv, men som et element i den faglige undervisning. Det forhold, at Kommissionen anser praktisk entreprenant erfaring blandt underviserne som en central kilde til at skabe entreprenante studerende, er derfor positivt.

I forhold til handlingsplanens andet indsatsområde, er DI enig i de seks kerneområder præsenteret af Kommissionen, men vil gerne tilføje incitamentsstrukturer som et væsentligt syvende indsatsområde, hvor incitamentet skal ses som både økonomiske og sociale.

DI er enig i, at adgang til finansiering er en af de væsentligste barrierer for iværksættere, og peger i den forbindelse på, at det ikke er nok kun at have fokus på EU-programmerne COSME og Horizon som finansieringskilder, men at der også er behov for at understøtte et privat kapitalmarked med flere forskellige aktører.

DI påpeger behovet for en generel erhvervsservice og vejledning, der kan guide virksomhederne gennem de krav, der stilles fra offentlig side, men fraråder samtidig anvendelsen af offentlige midler til at udføre specialiseret rådgivning til virksomheder.

DI peger tillige på nødvendigheden af at sammentænke europæiske initiativer med eksisterende strukturer som fx Enterprise Europe Netværket og den øvrige danske erhvervsservicestruktur.

DI støtter op om intentionen om at gøre det nemmere at flytte sin virksomhed og gennemføre ejerskifte og ser transparente og nemmere regler som en væsentlig del af at skabe et mere entreprenant miljø i EU. DI opfordrer Kommissionen til at påbegynde en ny indsats for at skære de administrative byrder med yderligere 25 pct.

For så vidt angår det tredje indsatsområde, henviser DI til, at potentialet for at få kvinder, seniorer, immigranter og unge arbejdsløse til at etablere egen virksomhed burde belyses grundigere, før der etableres tværgående europæiske initiativer.

DI stiller sig kritisk over for, om EU er det rette niveau at etablere et mentor-netværk af kvindelige iværksættere på, og finder, at lokalt forankrede initiativer i stedet bør understøttes. DI opfordrer desuden til, at en iværksætterdag for elever tænkes sammen med den globale iværksætteruge.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige medlemsstaters holdninger til handlingsplanen kendes endnu ikke.

12. Regeringens generelle holdning

Iværksættere og særligt vækstiværksættere er afgørende for innovation, vækst og jobskabelse. Regeringen støtter derfor initiativer, der fremmer iværksætteri i alle dele af samfundet. Det er regeringens holdning, at initiativer i regi af Kommissionens handlingsplan om iværksætteri skal medvirke til at sikre gode betingelser for iværksættere og vækstiværksættere i Europa særligt ved at fremme iværksætteres adgang til finansiering, styrke iværksætterkompetencer og fremme udviklingen af en stærk iværksætterkultur.

Regeringen er på den baggrund positiv over for Kommissionens handlingsplan om iværksætteri, idet det dog bemærkes, at initiativer i regi af Kommissionens handlingsplan skal skabe merværdi og komplementere nationale indsatser på iværksætterområdet og/eller adressere problemstillinger, hvor der er et klart behov for fælles europæiske initiativer, og hvor det kan sandsynliggøres, at disse initiativer vil have en væsentlig positiv effekt på iværksætteri i Europa.

Regeringen kan navnlig støtte op om handlingsplanens indsatsområde, der har fokus på uddannelse og læring. Integration af innovative kompetencer og entreprenørskab i uddannelserne indgår bl.a. som en vigtig del af regeringens innovationsstrategi.

Regeringen støtter op om handlingsplanens forslag om at reducere lovgivningsmæssige byrder for iværksættere, da det er vigtigt for virksomhedernes rammebetingelser og dermed for vækst og beskæftigelse i EU.

Regeringen understreger dog, at reguleringsmæssige byrder kun må reduceres i de tilfælde, hvor det ikke sænker de grundlæggende beskyttelsesniveauer i reguleringen, særligt på arbejdsmiljøområdet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

4. Anerkendelsesdirektivet

Et revideret notat. Ændringer er markeret med fed og kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 19. december 2011 fremlagt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (KOM(2011)883 endelig. Bedre kendt som anerkendelsesdirektivet. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. januar 2012 i dansk sprogversion.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirektivet er at effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat.

Forslaget forventes at ville kræve tilpasning af den gældende danske lovgivning, som implementerer det gældende anerkendelsesdirektiv. Forslaget skønnes derudover at kunne få begrænsede statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

EU-reglerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, også kendt som ”anerkendelsesdirektivet”. Det gældende anerkendelsesdirektiv berører på EU-plan omkring 4700 lovregulerede erhverv, fordelt i omkring 800 erhvervsgrupper, og i Danmark berører direktivet omkring 115 lovregulerede erhverv.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet er fremsat med hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 53, stk. 1, og artikel 62, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet kan udstede direktiver og forordninger, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og direktiver om samordning af nationale bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det gældende anerkendelsesdirektiv indebærer for medlemsstaternes statsborgere, at de har ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har opnået deres erhvervs-

mæssige kvalifikationer. Beslutningsproceduren fremgår af traktatens artikel 294 (tidl. artikel 251 i TEF), hvor der henvises til den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på vedtagelse af retsakter.

Direktivet gælder for EU/EØS-statsborgere og for statsborgere i lande, som EU har indgået aftale med om anvendelse af direktivet. Direktivet gælder for fysiske personer, som er fuldt kvalificerede til at udøve deres erhverv i et EU/EØS-land, og som ønsker at arbejde som selvstændige eller som arbejdstagere i en anden medlemsstat eller lande, som EU har indgået aftale med om anvendelse af direktivet inden for et erhverv, som er lovreguleret i landet.

Anerkendelsesdirektivet fastsætter reglerne for varig erhvervsudøvelse (etablering) og for midlertidig og lejlighedsvis erhvervsudøvelse (tjenesteydelser) på tværs af grænserne i EU/EØS.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet er bl.a. udarbejdet på grundlag af resultaterne af ex-post evalueringen jf. direktivets artikel 60. stk. 2, og en række undersøgelser¹.

Under evalueringen blev der identificeret behov for en forenkling af eksisterende regler til gavn for borgere, bedre integration af erhvervene i Det Indre Marked og styrkelse af tilliden til anerkendelsessystemet.

Forslaget udgør et af de tolv nøgleinitiativer i Europa-Kommissionens ”Akten for Det Indre Marked”².

3. Formål og indhold

Det gældende anerkendelsesdirektiv regulerer fuldt kvalificerede borgeres ret til at få anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer med henblik på at udøve lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, på samme vilkår som gælder for landets egne statsborgere.

Det overordnede formål med revisionen af direktivet er at bidrage til at skabe vækst og jobs i EU ved at gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat.

¹ Dokumenter vedr. evaluering af anerkendelsesdirektivet:

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

² Akten for det indre marked: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/index_da.htm

Indeholdt i Europa-Kommissionens direktivforslag er en række konkrete horisontale emner, som har til formål at styrke det indre marked og arbejdskraftens frie bevægelighed i EU:

- *Indførelse af et europæisk erhvervspas (Professional Card)*

Forslaget om indførelse af erhvervspas er et nyt forslag, der har til formål at forenkle eksisterende anerkendelsesprocedurer til gavn for borgere og at effektivisere kompetente myndigheders anerkendelsesarbejde.

Det foreslås bl.a., at erhvervspas udstedes som et elektronisk certifikat, at udstedelsen af et erhvervspas bliver en frivillig ordning for borgere, og at erhvervspasset i fremtiden kan anvendes ved både den faste etablering og den midlertidige og lejlighedsvis tjenesteudøvelse.

Indeholdt i forslaget er et initiativ om at mobilisere hjemlandet med henblik på at lette anerkendelsesarbejdet i værtslandet. Forslaget begrundes med, at det vil være hjemlandet, der er i besiddelse af de relevante oplysninger om ansøgeren, eftersom hjemlandet udsteder uddannelsesbeviser, autorisationsbeviser m.v. og som er i besiddelse af oplysninger om kravene til erhvervsudøvelse i hjemlandet.

Det foreslås, at tjenesteydere, som ikke er omfattet af reglerne om forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, får verificeret ansøgningen om erhvervspas samt får oprettet og valideret deres erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet. Erhvervspas foreslås at have gyldighed i 2 år.

Det foreslås endvidere, at tjenesteydere, som er omfattet af den forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, samt erhvervsudøvere, som ønsker at etablere sig (søger om værtslandets autorisation) får verificeret ansøgningen og oprettet deres erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet, og at den endelige validering af erhvervspasset, som fører til udøvelse af det lovregulerede erhverv, udføres af værtslandet.

- *Indre Markeds Informationssystem (IMI) skal være "back office" for de myndigheder i medlemsstaterne, der arbejder med erhvervspasset*

Med henblik på effektivisering og forenkling af procedurerne i tilknytning til behandling af ansøgninger om erhvervsmæssig anerkendelse, herunder oprettelse og validering af erhvervspas, foreslås de allerede tilgængelige IT-systemer, eksempelvis IMI, at blive udnyttet fuldt ud. Konkret foreslås en forkortelse af sagsbehandlingsfrister for ansøgninger, der er ledsaget af erhvervspasset.

IMI-systemet, som allerede i dag bruges af kompetente myndigheder, vurderes at have skabt større tillid samt bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder. Som følge af det styrkede samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, foreslås, at IMI bliver brugt som myndighedernes "back office", hvor ansøgernes dokumenter opbevares, og hvor oprettelse og validering af erhvervspas bliver udført.

Det foreslås tillige, at Europa-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, jf. Traktatens artikel 291, med henblik på at sikre tekniske specifikationer og nødvendige foranstaltninger, integritet, fortrolighed og rigtighed af informationer, som er indeholdt i erhvervspasset og i IMI-filen.

- *Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne, med udgangspunkt i traktatens regler om diskriminationsforbud og medlemsstaternes hensyn til at regulere adgang til udøvelse af visse erhverv*

Formålet med forslaget om revision af omfanget af lovregulerede erhverv er at sikre større gennemsigtighed og berettigelse for de regulerede erhverv gennem bestemte kvalifikationskrav, som stilles i medlemsstaterne.

Indeholdt i forslaget er således et krav til medlemsstaterne om at oplyse Europa-Kommissionen om de eksisterende lovregulerede erhverv i medlemsstaterne og gennemføre en "screening" af disse.

Screeningen foreslås at bestå af en undersøgelse af den nationale lovgivning for at konstatere, hvorvidt der til lovreguleringen af erhvervene i medlemsstaterne kan knyttes nogle objektive kriterier, som diskriminationsforbud, offentlig interesse, nødvendighed, eller andre almene hensyn i medlemsstaterne.

Senest ved udgangen af gennemførelsesperioden vedrørende implementering af direktivet skal udarbejdes en rapport om resultaterne af screeningen og medlemsstaternes intentioner om en eventuel ændring i reguleringen. Rapporterne foreslås forelagt alle medlemsstater med en høringsfrist på seks måneder. Det foreslås, at Europa-Kommissionen herefter udarbejder en rapport, som forelægges for de nationale koordinatore for direktivet, inden rapporten sendes til Rådet og Europa-Parlamentet.

Ifølge forslaget bør dette følges op af en gensidig evaluering hver andet år.

- *Indførelse af regler for delvis anerkendelse til udøvelse af lovregulerede erhverv, som implementerer EF-domstolens retspraksis på området³*

Forskellen inden for et bestemt erhverv i to medlemsstater kan være så stor, at erhvervsudøvere er nødt til at gennemgå hele uddannelsesprogrammet i værtsmedlemsstaten for at kompensere for forskellene i de tilsvarende kvalifikationskrav i værtslandet. Da EU-domstolen fik forelagt denne problemstilling, udviklede Domstolen princippet om delvis anerkendelse. Domstolen fastslog således, at medlemsstaterne under visse betingelser skal tillade delvis udøvelse af erhvervet efter anmodning fra erhvervsudøveren. Dette princip foreslås på baggrund af Domstolens praksis indarbejdet i anerkendelsesdirektivet.

- *Kravet om 2 års erhvervs erfaring inden for ikke-lovregulerede erhverv kan fraviges, hvis der er tale om følgeskab med forbrugere, der ønsker at vælge en tjenesteyder fra hjemlandet*

2-årsreglen i det gældende direktivs artikel 5, stk.1, er generelt accepteret, fordi den beskytter forbrugerne i medlemsstater, hvor et erhverv er lovreguleret, og hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet. Forslaget om mulighed for fravigelse af kravet om 2 års erhvervs erfaring handler derfor om forbrugere, som rejser fra deres hjemland til en anden medlemsstat og som ikke ønsker at vælge en erhvervsudøver i den medlemsstat, de rejser til, men en erhvervsudøver fra den medlemsstat, de kommer fra. Eksempelvis en gruppe turister, der har valgt en turistfører i det land, de kommer fra. I så fald har den pågældende erhvervsudøver ikke nogen kontakt med lokale forbrugere i værtsmedlemsstaten, men kun til den konkrete forbruger, der selv har valgt ham. Fravigelse af 2 års reglen kan ikke ske i tilfælde, hvor der er risiko for den offentlige sundhed eller sikkerhed. **Fravigelse af kravet om to års erhvervs erfaring i tilfælde af, at tjenesteyderen ledsager tjenestemodtageren, retter sig ikke mod virksomheder og selskaber, der optræder som tjenestemodtagere men mod den endelige tjenestemodtager.**

- *Indførelse af "Common Training Frameworks"*

Det foreslås, at faglige organisationer kan forelægge forslag til Europa-Kommissionen om en fælles prøve, en "Indre Markeds test", eller et fælles uddannelsesprogram ("Common Training Frameworks") med henblik på, at erhvervsudøvere, som består prøven eller er i besiddelse af de bestemte ud-

³ Sag C- 330/039:

<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=57969&pageIndex=0&doclang=DA&mode=doc&dir=&occ=first&part=1&cid=45322>

dannelseskvalifikationer, bliver berettigede til automatisk anerkendelse af deres kvalifikationer.

Indførelsen af ordningen kræver, at mindst 1/3 af medlemsstaterne kan acceptere ordningen. Medlemsstater, som ikke ønsker at deltage i ordningen, underretter Europa-Kommissionen om, hvorvidt disse medlemsstater vil forbeholde sig ret til at anvende de gældende udligningsforanstaltninger (krav om egnethedsprøve eller prøvetid, som forudsætning for anerkendelse), når dette er nødvendigt.

- *Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI) og indførelse af en "alert system" for sundhedsfaglige erhverv*

Ovennævnte foreslås med henblik på at styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Samarbejde mellem medlemsstater via IMI er allerede daglig praksis, og medlemsstaternes myndigheder udveksler relevante oplysninger om ansøgenes erhvervsmæssige kvalifikationer, lovlig etablering i hjemlandet m.v., jf. direktivets artikel 8 og artikel 56. I dag er dette imidlertid ikke obligatorisk for de kompetente myndigheder, for så vidt angår erhvervsudøvere, hvis aktiviteter ikke er omfattet af servicedirektivet.

I forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet foreslås det endvidere, at de kompetente myndigheder i et medlemsland skal være forpligtet til at advare kompetente myndigheder i alle andre medlemslande, hvis en person i sundhedssektoren har fået forbud mod at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

- *Udvidelse af servicedirektivets Kvikskranger til at omfatte alle professioner, således at alle kan ansøge om erhvervsmæssig anerkendelse via de Kvikskranger, der er blevet oprettet under servicedirektivet*

Det foreslås, at alle borgere, der ønsker at få deres erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, bør kunne henvende sig de Kvikskranger (Point of Single Contact), som er oprettet i henhold til servicedirektivet i stedet for at skulle gå fra den ene offentlige instans efter den anden. Ved Kvikskrangen vil borgerne kunne få al information om de dokumenter m.v., der er nødvendige for at få deres kvalifikationer anerkendt, og de vil også her kunne foretage alle online-ankendelsesekspeditioner.

- *Beføjelse til Europa-Kommissionen om at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, jf. Traktatens artikel 290*

Det foreslås, at Europa-Kommissionen fremover skal kunne udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i anerkendelsesdirektivet i overensstemmelse med Traktatens artikel 290 om ”delegerede retsakter”. Hidtil har dette skullet udøves efter komitologisystemet, jf. artikel 58 i det gældende direktiv. Det er eksempelvis tale om muligheden for at foretage en teknisk opdatering af direktivets bilag IV, V og VIII, at opdatere informationer om varigheden af enkelte uddannelser (overgang til ETCS normeringssystem), om uddannelsestitler, uddannelsesinstitutioner m.v.

Europa-Kommissionens direktivforslag indeholder endvidere en række sektorspecifikke emner:

Direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer indeholder en række harmoniserede minimumskrav til uddannelse af læger, tandlæger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jordemødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter. Disse minimumsuddannelseskrav har dannet grundlag for automatisk anerkendelse i mange år, men foreslås opdateret og moderniseret, ikke mindst på grund af den videnskabelige og teknologiske udvikling.

Blandt de sektorspecifikke emner om den automatiske anerkendelsesordning for denne persongruppe er bl.a. forslag om:

- *En mere klar og effektiv notifikationsprocedure, når en medlemsstat ønsker at få optaget en ny eller redigeret en eksisterende uddannelsestitel i bilag V til direktivet*

Indeholdt i forslaget er en beskrivelse af notifikationsproceduren samt et forslag om, at notifikationer ledsages af en rapport om uddannelsernes overensstemmelse med minimumuddannelseskrav i direktivet. Rapporten foreslås at blive udarbejdet af et i medlemsstaten udpeget kompetent organ, eksempelvis et akkrediteringsorgan.

- *Forhøjelse af adgangskrav til optagelse på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen fra den eksisterende 10 års almene skolegang til 12 års forudgående almen skolegang*

Efter det gældende direktiv er adgangskravet for optagelsen på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen mindst 10 års almen skolegang. Områderne har dog udviklet sig væsentligt i de sidste tre årtier: Sundhedspleje i lokalområdet, brug af komplekse behandlinger og teknologi, som udvikler sig løbende, forudsætter, at sygeplejersker er i stand til at udføre mere selvstændigt arbejde. Forslaget afspejler tillige det reelle adgangskrav for sygeplejeuddannelsen i størstedelen af medlemsstaterne.

- *Superviseret praktisk erfaring af henholdsvis 2-1 års varighed efter en afsluttet arkitektuddannelse af henholdsvis 4-5 års varighed*

Uddannelseskravene på 4 års akademiske studier for arkitekter, som er defineret i artikel 46 i direktivet, er et minimum, idet medlemsstaterne og universiteterne gerne må anvende højere standarder ved uddannelse af fremtidige arkitekter. I mange medlemsstater udbyder universiteterne således i dag studier på mindst 5 år på arkitektuddannelsen.

Med forslaget tages spørgsmålet om prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar op, da dette er et aspekt af arkitektuddannelsen, som allerede er anerkendt i flere medlemsstater, som betragter dette som et væsentligt element i uddannelsen af arkitekter.

Forslaget lægger således op til, at det skal tage mindst 6 år (4+2 eller 5+1) at blive fuldt kvalificeret arkitekt i EU, inklusiv prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar.

- *Praktik på apotek efter en afsluttet farmaceutuddannelse*

Uddannelsesbeviset for farmaceuter foreslås udstedt efter endt uddannelse af fem års varighed efterfulgt af seks måneders praktikanttjeneste på et offentligt tilgængeligt apotek eller på et hospital under tilsyn af dette hospitals farmaceutiske tjeneste.

- *Muligheden for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser, hvor uddannelserne overlapper hinanden*

Det gældende direktiv giver ringe mulighed for anerkendelse af tidligere undervisning som en del af uddannelseskurser, **der – som minimum** - er på et niveau, der svarer til uddannelsen i et givent speciale. Dette er især relevant for specialer, som udspringer af intern medicin eller almen kirurgi. Hvis en læge har fulgt en speciallægeuddannelse og efterfølgende følger en anden speciallægeuddannelse, skal denne efter gældende ret i princippet følge det komplette uddannelsesprogram for det andet speciale helt fra begyndelsen.

Med henblik på at forbedre muligheder for anerkendelse, foreslås at give medlemsstaterne mulighed for at give delvis dispensation fra dele af speciallægeuddannelsen, hvis den pågældende del af uddannelsen allerede er gennemført i forbindelse med et andet speciallægeuddannelsesprogram.

- *Muligheden for oprettelse af visse læge- og tandlægespecialer, når specialet findes i en tredjedel af medlemsstater*

Den automatiske anerkendelse kan i øjeblikket kun udvides til nye specialer, hvis specialet eksisterer i mindst 2/5 af medlemsstaterne. Europa-Kommissionen vurderer, at denne grænse kan skabe en hindring for innovation og begrænse mulighederne for at indsætte nye medicinske specialer i direktivet. Derfor foreslår Europa-Kommissionen, at grænsen for det krævede antal medlemsstater sættes ned fra 2/5 til 1/3.

Forslaget til en revision af anerkendelsesdirektivet indeholder endvidere emner, som har til formål at klargøre visse bestemmelser i direktivet, med henblik på præcisering af borgernes rettigheder og pligter i forhold til direktivet:

- *Muligheden for, at en EU/EØS-borger, som kommer fra en medlemsstat, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, kan få sin autorisationsansøgning behandlet og anerkendt efter reglerne i direktivet*

Hvis en erhvervsudøver ønsker at flytte fra et land, hvor hverken hans erhverv eller hans uddannelse er lovreguleret, til et land hvor erhvervet er reguleret, kan værtslandet kræve, at erhvervsudøver beviser, at den pågældende har opnået den relevante erhvervs erfaring af 2 års varighed i løbet af de sidste 10 år (kravet gælder både for midlertidig mobilitet og for etablering). Hvis "2-årsreglen" ikke er opfyldt, kan ansøgeren efter gældende ret ikke få behandlet sin autorisationsansøgning efter reglerne i direktivet, men efter traktatreglerne om etableringsfrihed (hvorefter værtslandet kan kræve, at ansøgeren supplerer sine uddannelseskvalifikationer).

Det foreslås, at der gives adgang til at få behandlet autorisationsansøgningen efter direktivet, hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) det fremgår af ansøgerens uddannelsesbevis, at pågældende er uddannet til at udøve sit erhverv i hjemlandet og 2) uddannelsesbeviset er udstedt af en kompetent myndighed i uddannelseslandet.

- *Mulighed for medlemsstaterne til at stille specifikke krav om egnethedsprøve og brug af "notar" titel inden for notarerhvervet*

Med forslaget kan medlemsstaterne stille et krav om, at notarer, som ønsker at etablere sig i medlemsstaterne, aflægger en egnethedsprøve.

Endvidere foreslås, at notarer, som i værtslandet leverer tjenesteydelser midlertidig og lejlighedsvis, ikke kan udfærdige dokumenter, der i henhold til værtslandets lovgivning kræver et stempel, under den faglige titel fra hjemlandet.

- *Afklaring af krav om bestemte sprogkompetencer, især for sundhedspersoner*

Det foreslås bl.a., at kontrol af sprogkompetencer for sundhedspersoner, som er arbejdstagere, kan udføres efter anmodning fra nationale organisationer, som i værtslandet repræsenterer arbejdsgivere, der ansætter sundhedspersonale. I tilfælde af selvstændige sundhedspersoner, kan kontrollen udføres efter anmodning fra relevante patientorganisationer i værtslandet.

- *Muligheden for at dimittender kan få anerkendt en "traineeship" fra en anden medlemsstat efter reglerne i direktivet*

Det gældende anerkendelsesdirektiv gælder ikke for personer, som har afsluttet deres studier, men ikke er fuldt kvalificerede til selvstændig udøvelse af deres erhverv.

EU-domstolen præciserede imidlertid i Morgenbesser-sagen⁴, at reglerne i Traktaten om fri bevægelighed gælder for sådanne sager, og at medlemsstater ikke principielt kan forhindre personer i at gennemføre en lønnet prøvetid under kvalificeret fagmands ansvar, hvis de giver deres egne borgere mulighed for dette. Det foreslås på den baggrund, at medlemsstater skal sammenligne ansøgerens kvalifikationer med de kvalifikationer, der kræves nationalt, med henblik på at vurdere, om de kan anerkendes.

Det foreslås videre, at direktivet præciserer, at oprindelseslandet ikke principielt kan nægte at anerkende en praktikanttjeneste alene med den begrundelse, at den blev gennemført i udlandet.

- *Afklaring og opdatering af former for erhvervsvirksomhed, oplistet i direktivets bilag IV*

Direktivets bilag IV oplister erhvervsområder (eksempelvis håndværk, handel og industri), der er berettiget til automatisk anerkendelse såfremt følgende betingelser er opfyldt: 1) et vist antal års erfaring, som varierer i henhold til aktiviteten, og 2) en klar identifikation af den erhvervmæssige aktivitet baseret på bilag IV i direktivet. Bilag IV henviser pt. til FNs "International Standard Industrial Classification of All Economic Activities" (ISIC) nomenklatur, som for nogle områder kan dateres helt tilbage til 1950'erne og 1960'erne, og som derfor ikke er opdateret.

Bilag IV foreslås på den baggrund opdateret af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med forslagets regler om delegerede retsakter.

⁴Morgenbesser-sagen C-313/01:
<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=48402&pageIndex=0&doclang=da&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6167239>

- *En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter for direktivet ("assistance centers")*

Det foreslås, at de nuværende kontaktpunkter bliver de såkaldte "assistance centers", som fortsat skal bistå borgere, som ønsker at søge om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Samarbejdet mellem assistance centers foreslås formaliseret og styrket, så der opnås tættere samarbejde mellem disse centre og mellem centrene og kompetente myndigheder og medlemsstaternes Kvikskranke, der blev oprettet under servicedirektivet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Forslaget behandles i Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO)⁵. *Udvalget forventes at stemme om sagen i begyndelsen af 2013.*

IMCO har den 16. juli 2012 offentliggjort sit udkast til betænkning vedrørende forslag til ændring af anerkendelsesdirektivet 2005/36/EF⁶.

Det fremgår af udvalgets udkast til betænkning, at erhvervsmæssig mobilitet er en nøgelfaktor for konkurrenceevnen og beskæftigelsen i Europa og en integreret del af 2020-strategien og Akten for Det Indre Marked. Den grundlæggende ret til fri bevægelighed skal desuden gøre sig gældende som en selvfølge, og dette lovgivningsforslag skal bidrage til fremme denne tilgang gennem forenkling af procedurerne for borgere, som ønsker at flytte, og samtidig sikre et højt kvalitets- og sikkerhedsniveau for forbrugere, patienter, arbejdstagere og alle EU-borgere samt forbedre tillidsforholdet medlemsstaterne imellem. For mange europæiske borgere, navnlig de unge, som er foruroligede hårdt ramt af arbejdsløshed, kan erhvervsmæssig mobilitet være nødvendig for at sikre sig en fremtid og genvinde tilliden til det europæiske projekt.

I oktober 2012 har udvalget haft en anden udveksling af synspunkter om emnet og har tilvejebragt en række ændringsforslag⁷.

Ordføreren har i den forbindelse redgjort for den seneste udvikling i drøftelserne om delvis anerkendelse til et erhverv, sprogkrav for sundhedspersoner samt uddannelseskrav for sygeplejersker med ansvar for den almene syge-

⁵ Tidsplan vedrørende behandling af forslaget i IMCO:

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201203/20120306ATT40006/20120306ATT40006EN.pdf>

⁶ Udkast til betænkning vedrørende forslag til ændring af anerkendelsesdirektivet 2005/36/EF

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-494.470+01+DOC+PDF+V0//DA&language=DA>

⁷ IMCO's ændringsforslag vedrørende forslag til ændring af anerkendelsesdirektivet 2005/36/EF:

[http://www.europarl.europa.eu/oel/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0435\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oel/popups/ficheprocedure.do?reference=2011/0435(COD)&l=en)

pleje. Skyggeordførerne understregede nødvendigheden af at finde en løsning med hensyn til dette sidste punkt i særdeleshed, da enkelte medlemsstater har alvorlige problemer med at leve op til den foreslåede forhøjelse af uddannelseskraV. Andre spørgsmål, der blev rejst under drøftelserne omfattede bl.a. erhvervspassets frivillige karakter, som i høj grad støttes, inddragelse af notarer i direktivets anvendelsesområde, definitionen af midlertidig mobilitet samt transparensøvelsen, der er foreslået i artikel 59 i forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Europa-Kommissionen finder, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da forslaget kun indeholder bestemmelser, der er nødvendige for at nå målet om at sikre medlemsstaternes statsborgere ret til at udøve et erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat end den, hvori de har erhvervet deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Sådanne bestemmelser kan efter Europa-Kommissionens opfattelse kun fastlægges på fællesskabsplan.

Regeringen skønner, at formålet med forslaget kun vil kunne opfyldes ved, at der fastsættes fælleseuropæiske regler for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Sikring af EU-borgernes traktatfaste ret til etablering og udveksling af tjenesteydelser på tværs af EU's grænser skønnes at kræve fælleseuropæiske regler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

6. Gældende dansk ret

Direktiv 2005/36/EF er gennemført ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 om forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og med bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Hermed er den rettidige, overordnede gennemførelse af direktiv 2005/36/EF sikret.

Indeholdt i ovennævnte lovgivning er bestemmelser, som sammen med den respektive lovgivning for det enkelte erhverv, sikrer gennemførelsen af samtlige obligatoriske regler i direktivet. Loven og bekendtgørelsen indeholder tillige bestemmelser, som åbner for gennemførelse af direktivets dispositive regler. Loven trådte i kraft den 1. oktober 2007, og bekendtgørelsen trådte i kraft den 20. oktober 2007 og er senest blevet ændret med ikrafttræden den 15. juni 2011.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil kræve tilpasning af den danske lovgivning, som implementerer anerkendelsesdirektivet, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. *samt lov om vurdering af udenlandske uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 371 af 13. april 2007.*

Derudover kan det - afhængig af lovgivningens konkrete udformning - være nødvendigt at ændre i den lovgivning, der regulerer enkelte erhverv.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes at have begrænsede statsfinansielle konsekvenser forbundet med bl.a. anvendelsen af IMI i forbindelse med udstedelse af erhvervspas og udvidelsen af kvikskranken til at omfatte alle lovregulerede erhverv, som er omfattet af anerkendelsesdirektivet. Desuden skønnes, at forslaget vil have begrænsede statsfinansielle konsekvenser forbundet med udstedelsen af erhvervspas indenfor erhverv, der ikke er lovregulerede her i landet, og som er regulerede i de medlemsstater, hvor danske borgere, som vælger at få udstedt erhvervspasset, ønsker at udøve deres erhverv, ligesom forslaget skønnes at have begrænsede statsfinansielle konsekvenser forbundet med attestations af praktik for arkitekter og farmaceuter, afholdelse af egnethedsprøver samt med udvidet funktion som kontaktpunkt og koordinator for direktivet. Det konkrete omfang af de begrænsede statsfinansielle konsekvenser skal analyseres nærmere. *Merudgifter, der måtte opstå som følge heraf, afholdes indenfor eksisterende rammer.*

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det forventes, at et revideret anerkendelsesdirektiv kan styrke arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og bidrage til skabelse af flere job i EU og på den måde kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke i sig selv at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering har den 21. december 2011 sendt Europa-Kommissionens direktivforslag i høring i Specialudval-

get for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 11. januar 2012. Desuden er der afholdt et opfølgende møde med alle høringsparterne den 9. november 2012.

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering har modtaget hørings svar fra følgende høringsparter: Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikerne Centralorganisation (AC), Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Byggeri, Dansk Sygeplejeråd, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Maritime, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter (Aarhus Universitet, Roskilde Universitet og Danmarks Tekniske Universitet), Den Danske Skiskole (uddannelsesgren i Danmarks Skiforbund), Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FSR - danske revisorer, FTF, TEKNIQ, Jordemoderforeningen, Konstruktørforeningen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Professionshøjskolernes Rektorkollegium og Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser.

Følgende høringsparter har i deres hørings svar henvist til, at de generelt tilslutter sig de bemærkninger, der kommer fra den respektive hovedorganisation: Arkitektforbundet henviser til AC, Danmarks Lærerforening og Jordemoderforeningen henviser til FTFs hørings svar.

Nedenfor er angivet de særlige bemærkninger, der er indkommet fra disse høringsparter.

Desuden henviser visse hovedorganisationer til enkelte medlemmers hørings svar. Fx henviser AC til hørings svar fra Lægeforeningen og Akademisk Arkitektforening vedrørende særlige bemærkninger til enkelte professioner. Dansk Byggeri henviser til hørings svar fra Konstruktørforeningen vedrørende muligheden for anerkendelse af konstruktøruddannelsen i medlemsstaterne med henblik på konstruktørernes deltagelse i EU-projekter.

Nogle høringsparter har i deres hørings svar endvidere henvist til tidligere afgivne hørings svar i forbindelse med Kommissionens høring af 7. januar 2011 vedrørende reform af systemerne til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af lovregulerede erhverv, dels til hørings svar i forbindelse med Europa-Kommissionens høring af 28. juni 2011 vedrørende modernisering af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (Grønbogen).

Følgende høringsparter har meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger til forslaget: FSR - danske revisorer, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) og

Forbrugerrådet. Visse høringsparter har beklaget høringsfristen, ligesom de finder det betænkeligt, at en dansk udgave af direktivforslaget først foreligger efter høringsfristens udløb.

På baggrund af høringen har Styrelsen for Universiteter og Internationalisering modtaget nedenstående høringssvar:

Generelle bemærkninger:

For Dansk Byggeri er det centralt, at alle bestræbelser, nationalt som på EU-plan, går i retning af at understøtte en vækst dagsorden, der kan være med til at få såvel Danmark som Europa ud af krisen. Et vigtigt element heri er at sikre fri bevægelighed af arbejdskraft og tjenesteydelser. Anerkendelsesdirektivet er efter Dansk Byggeri et skridt i den rigtige retning. Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at forslaget lægger op til, at de særlige vilkår og krav, der er knyttet til princippet om automatisk anerkendelse fastholdes.

Danske Universiteter støtter Kommissionens hensigt med forslaget: at styrke det europæiske system for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed. Danmarks Vejlederforening hilser forslaget velkomment og opfatter, at de foreslåede ændringer af direktivet i højere grad vil sikre arbejdskraftens fri bevægelighed, hvilket foreningen bifalder.

FTF bemærker, at Kommissionens udkast til ændringsdirektiv indeholder en række positive elementer, der kan lette anerkendelsen af den enkelte erhvervsudøvers kvalifikationer, men det er særligt afgørende, at direktivet ændres på to områder. FTF er uenig i forslaget om delvis anerkendelse til udførelse af erhverv og foreslår, at dette element udgår. FTF ønsker, at det fortsat skal være det enkelte medlemsland, der fastsætter sprogkrav. FTFs overordnede tilgang til revisionen af anerkendelsesdirektivet er ønsket om at fremme såvel kvalitet og høj faglig standard i de opgaver, erhvervsudøverne varetager, som mulighederne for mobilitet. Fremme af mobilitet må derfor ikke ske på bekostning af kvaliteten i de opgaver, som erhvervsudøverne varetager fx indenfor undervisnings- og sundhedssektoren. Hensynet til sikkerheden for den enkelte borger eller kunde er ligeledes afgørende.

Konstruktørforeningen støtter den frie bevægelighed i EUs indre marked. Derfor er foreningen generelt positiv overfor det nye forslag og har en række forbedringsforslag. Foreningen bemærker, at med bygningskonstruktører - som den største videregående uddannelse til byggeriet i Danmark - er barrierer for konstruktører også en barriere for eksporten, og at der i dag desværre stadig er barrierer for konstruktørernes fri bevægelighed.

Generelt støtter Lægeforeningen direktivets formål med at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed i Europa bl.a. for personer inden for lovregulerede erhverv, herunder læger. Det er – som det også fremgår af indledningen til direktivet – dog af stor betydning for Lægeforeningen, at arbejdskraftens fri bevægelighed ikke sker på bekostning af hensynet til patienterne, der bl.a. forventer tilstrækkelige sprogkunderskaber samt adækvat lægefaglig uddannelse.

LO støtter arbejdet for at lette og fremme arbejdskraftens mobilitet indenfor EU. LO bakker op om intentionerne om at gøre det nemmere for borgere i EU at bosætte sig og arbejde indenfor unionen. Det er magtpåliggende for LO, at øget migration indenfor EU sker i fuld overensstemmelse med de principper, det danske arbejdsmarked i dag hviler på, og at medlemsstaternes autonomi til selv at udvikle uddannelser i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, der matcher beskæftigelsesbehovene på det nationale arbejdsmarked, ikke undermineres. LO gør opmærksom på, at en mobilitetsfremmende politik ikke må overskygge medlemsstaternes indsats for at sikre arbejdsmiljø og sikkerhed eller arbejdet med at udvikle de enkelte landes uddannelsessystemer i henhold til den traktatfæstede nationale bestemmelsesret på området.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium mener, at det generelt er positivt, at der arbejdes på at forbedre mulighederne for mobilitet mellem landene i EU, men det er samtidigt vigtigt, at der tages hensyn til sikring af faglighed og kvalitet.

Emnespecifikke bemærkninger:

- *Indførelse af "Professional Card" (Europæisk erhvervspas)*

Akademisk Arkitektforening, AC, Arkitektforbundet, Danmarks Apotekerforening, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Dansk Byggeri, Danske Studerendes Fællesråd, Konstruktørforeningen, LO, Lægeforeningen, Den Danske Skiskole, FTF, Professionshøjskolernes Rektorkollegium støtter generelt forslaget om udvikling af et europæisk erhvervspas.

Efter ACs opfattelse er det vigtigt at samtænke erhvervspasset med europæiske curricula for de enkelte professioner. Ifølge Advokatsamfundet/Advokatrådet bør det europæiske erhvervspas gradvist gennemføres i enkelte, udvalgte brancher med henblik på en hensigtsmæssig opbygning af systemet. I relation til advokatbranchen er det afgørende, at erhvervspasset kun udstedes til personer, der faktisk har ret til at udøve advokatvirksomhed, og at erhvervspasset udstedes af den kompetente myndighed. Høringsparten er betænkelig ved forkortelsen af sagsbehandlingsfrister.

Advokatsamfundet/Advokatrådet forudsætter, at regler for behandling af og adgang til persondata fastsættes i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Advokatsamfundet/Advokatrådet forudsætter i den forbindelse, at de kompetente myndigheds forpligtelser ikke går videre end efter det nævnte direktiv, hvilket i modsat fald ville kunne indebære væsentlige administrative problemer for de kompetente myndigheder. Imidlertid synes forpligtelsen i artikel 4e.5 til hvert andet år at minde indehaveren af kortet om sine rettigheder i relation til oplysningerne i IMI at gå videre end direktiv 95/46/EF, således som det er implementeret i Persondataloven i Danmark.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder, at det til formålet vil være vigtigt at udpege en kompetent myndighed bestående af personer med fagligt kendskab til arkitekterhvervet og sikre en tæt kontakt mellem en sådan myndighed og Kvikskranken samt Støttecentret.

Danske Universiteter oplyser, at Roskilde Universitet støtter forslaget, og at Danmarks Tekniske Universitet finder, at forslaget om et europæisk erhvervspas kan gøre det lettere for erhvervsudøvere at få anerkendt deres uddannelsesmæssige kvalifikationer i EU/EØS-landene.

Det er efter FTFs opfattelse afgørende, at erhvervspasset udstedes af kompetente myndigheder, og at IMI gøres obligatorisk. FTF foreslår, at der fastsættes regler for, hvilke rettigheder erhvervsudøveren har overfor den kompetente myndighed. FTF gør opmærksom på, at det sikres, at en eventuel brugerbetaling ikke bliver en barriere for den enkelte. FTF finder det vigtigt, at medlemsstaterne afsætter de nødvendige ressourcer for, at projektet vedrørende erhvervspas kan opnå de ønskede mål om at understøtte mobiliteten.

FTF og Konstruktørforeningen foreslår, at direktivets regler om erhvervspasset i tilfælde, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i en medlemsstat, klargøres. Konstruktørforeningen mener, at erhvervspas kan begrænse mængden af krævede dokumenter, men finder ikke, at proceduren nødvendigvis vil blive nemmere første gang, man flytter og har brug for anerkendelse. Foreningen efterlyser svar på, hvordan man tænker at inddrage kompetente faglige personer som rådgivere for de nationale myndigheder og peger på behov for, at "European Professional Card" oversættes korrekt, da der ikke er tale om pas. Der foreslås ordet "professionskort" som en korrekt dansk oversættelse.

LO understreger nødvendigheden af, at et erhvervspas udarbejdes i samar-

bejde med arbejdsmarkedets parter både på europæisk og nationalt plan. Det undrer dog LO, at erhvervspasset som omtalt i artikel 4c om midlertidig levering af tjenesteydelser skal have en gyldighed på 2 år, og at ”midlertidig levering af tjenesteydelser” skal have en varighed af 2 år. Desuden mener LO, at også tjenesteyderes kurser, uddannelse og erhvervs erfaring skal fremgå af erhvervspasset (artikel 4e, stk. 4), da arbejdsgiveren også skal have mulighed for at vurdere, hvorvidt en tjenesteyder opfylder kravene til at udføre erhvervet.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium støtter, at der for sundhedsuddannelserne udstedes erhvervspas med angivelse af opnået uddannelse og efter- og videreuddannelseskompetencer.

- *Indre Markeds Informationssystem (IMI) skal være "back office" for de myndigheder i medlemsstaterne, der arbejder med erhvervspasset*

AC, Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Universiteter (Roskilde Universitet) og Lægeforeningen, støtter, at etableringen af et erhvervspas, der fungerer som et elektronisk certifikat, kobles op på IMI. FTF er positiv overfor, at der indføres en række krav til medlemsstaterne om at sikre bedre information og lettere adgang til ”e-baseret” anerkendelsesprocedure.

- *Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne med udgangspunkt i traktatens regler om diskriminationsforbud og medlemsstaternes hensyn til at regulere adgangen til udøvelse af visse erhverv*

AC bakker op om, at medlemsstaterne forpligtes til at meddele Kommissionen om de ændringer eller nye formelle kvalifikationer, der måtte være gennemført i uddannelserne i den pågældende medlemsstat.

Advokatsamfundet/Advokatrådet bemærker, at der i forbindelse med implementeringen af servicedirektivet blev foretaget en omfattende gennemgang af nationale tilladelsesordninger og krav på serviceområdet med henblik på at sikre overensstemmelse med reglerne i servicedirektivet. Konklusionerne af den gennemgang synes i et vist omfang at kunne inddrages i relation til de forpligtelser, der pålægges medlemsstaterne i udkastet til artikel 59.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) bakker op om kravet til medlemsstaterne om at udarbejde en liste over lovregulerede erhverv samt gennemførelse af en ”screening” af disse. Dansk Byggeri støtter muligheden for at revidere omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne.

Konstruktørforeningen mener, at Kommissionens forslag om at gøre motiverne til lovregulering af erhverv synlige og til at lægge op til en evaluering af området er overordentligt positive. Konstruktørforeningen efterlyser også i det nye direktivforslag et opgør med nogle af de lovregulerede erhvervs monopol på store opgaveområder, som sagtens kan løses af andre og henviser til et problem med anvendelsen af titler.

LO ønsker dels at fastholde antallet af lovpligtige uddannelser i Danmark og dels at bevare muligheden for at få nye uddannelser omfattet af bestemmelserne. Det er efter LOs opfattelse vigtigt for den offentlige sikkerhed og sundhed fortsat at kunne stille krav om et minimum af kompetencer inden for en række erhverv.

- *Indførelse af regler for delvis anerkendelse ”partial access” til udøvelse af lovregulerede erhverv, som implementerer EU-Domstolens retspraksis på området*

AC er imod at åbne op for delvis anerkendelse og foreslår, at forslaget udgår. Af hensyn til patienternes sikkerhed kan AC ikke støtte, at man helt eller delvist kan blive anerkendt til at yde visse sundhedsydelser uden at være fuldt uddannet og anerkendt på kandidatniveau, og AC finder det væsentligt at sikre, at udenlandsk arbejdskraft ikke gives lempeligere vilkår end de, som gælder for tilsvarende national arbejdskraft.

Advokatsamfundet/Advokatrådet er umiddelbart tilbageholdende over for tanken om, at der i advokatbranchen indføres ”partial access”, således at man får ret til at påtage sig visse – men ikke alle opgaver – inden for advokaterhvervet. Advokatsamfundet/Advokatrådet finder det tvivlsomt, om de betingelser, som er en forudsætning for adgangen til ”partial access”, kan opfyldes i relation til advokaterhvervet.

Dansk Sygeplejeråd er meget opmærksom på begrebet ”delvis anerkendelse”, og at det af Kommissionens forslag fremgår, at delvis anerkendelse kan afslås med henvisning til fx den offentlige sundhed. Derudover er tanken om delvis anerkendelse uforenelig med den automatiske anerkendelse af fx sygeplejersker, hvor der er krav om autorisation efter endt uddannelse, som kan mistes, hvis man ikke lever op til den anerkendte faglige standard. Dansk Sygeplejeråd understreger afslutningsvist, at det er afgørende, at princippet om delvis anerkendelse ikke kan finde anvendelse over for sygeplejersker eller andre sundhedspersoner.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder det positivt, at der åbnes op for muligheden for at søge om delvis anerkendelse indenfor afgrænsede aktiviteter af en lovreguleret profession. Dette kan sikre, at de af Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARKs) medlemmer, der ikke kan

opnå automatisk anerkendelse, alligevel har mulighed for at løse opgaver inden for et afgrænset fagområde.

Den Danske Skiskole støtter tiltag, som muliggør ”partial access” til skiinstruktørerhvervet, som beskrevet i pkt. 4.4 samt pkt. 4.8.1 angående ”not fully qualified professionals”, som vil medføre mere klarhed over ”praktikanter”/kandidater under uddannelse’ muligheder for at opnå erhvervserfaring.

FTF er uenig i forslaget om ”delvis anerkendelse” og foreslår, at det udgår af direktivet. For FTF er et helt afgørende led i at sikre kvaliteten i bl.a. undervisningen, sundhedsopgaverne eller tekniske opgaver, erhvervsudøverens kvalifikationer og kompetencer, og derfor er der fastsat uddannelseskra via lovgivningen indenfor en række erhverv og professioner, der sikrer, at erhvervsudøveren kan opfylde de stillede kvalitetskrav. På sundhedsområdet forudsætter udførelsen af professionen yderligere autorisation, og FTF ønsker ikke, at der via EU-regulering åbnes op for, at nationalt fastsatte kvalitets- og uddannelseskra undermineres ved princippet om ”delvis anerkendelse”. FTF finder videre, at princippet vil være et brud med og et indgreb i almindelig ansættelsespraksis og angiver, at hvis princippet om delvis anerkendelse gennemføres, vil konsekvensen være, at den ”udefrakommende” ansøger forfordes i forhold til den danske. Generelt er det FTFs opfattelse, at forpligtelsen til at give ”delvis anerkendelse” griber ind i den enkelte medlemsstats kompetence til at fastlægge kvalitetsmål, stillingsstruktur og personalesammensætning indenfor de specifikke erhvervs- og professionsområder, idet både uddannelses- og sundhedsområdet ifølge Lissabontraktaten suverænt er et nationalt anliggende. Det er FTFs opfattelse, at forslaget om delvis anerkendelse bryder med dette princip.

Konstruktørforeningen, som Dansk Byggeri henviser til i denne sammenhæng, finder, at delvis anerkendelse er positivt, og at det kan give nogle muligheder, især hvor en ansøger kommer fra et ikke-lovreguleret erhverv og ønsker at etablere sig indenfor et erhverv, som nyder automatisk anerkendelse på området. Konstruktørforeningen nævner fx, at i tilfælde, hvor bygningskonstruktører ønsker at arbejde med projektering eller ledelse af byggeri i lande, hvor dette arbejde er forbeholdt arkitekter eller ingeniører, bør konstruktørerne kunne få delvis anerkendelse til fx den tekniske del af projekteringen, som de er specialiserede i, men ikke nødvendigvis til den æstetiske del. Forslaget vil især kunne lette virksomheder, fx entreprenører, som udsender bygningskonstruktører til lejlighedsvist arbejde eller bygningskonstruktørers adgang til at etablere virksomhed inden for et lovreguleret erhverv. Konstruktørforeningen bakker således op om artikel 4f om delvis anerkendelse for professioner udenfor sundhedsområdet.

For de lovregulerede erhverv er det uacceptabelt for LO, at der med forslaget åbnes for delvis anerkendelse. LO vurderer således, at delvis anerkendelse vil være uforsvarlig i forbindelse med arbejdsmiljøfaglige uddannelser om sikkerhed. LO tager også afstand fra at åbne for delvis anerkendelse til andre erhverv, bl.a. autoriseret elinstallatør, kloakmester og VVSer, hvor kendskab til gældende national lovgivning er afgørende for den konkrete udførelse af arbejdet, herunder den offentlige sundhed og sikkerhed. Anerkendelse for tjenesteydere med kun delvise kompetencer på disse områder vil give problemer i forhold til virksomhedernes kvalitetssikringsordning, og det vil desuden være problematisk med helhedsorienteret vejledning og problemløsning indenfor disse erhverv, hvis tjenesteyderen ikke har den komplette uddannelse i og erfaring med faget.

LO finder, at brug af tjenesteydere med delvise uddannelser eller delvise kompetencer generelt vil bryde med det mangeårige princip på det danske arbejdsmarked om fordelene ved at uddanne faglært arbejdskraft med en bred vifte af kompetencer som middel til at opnå kvalitet og fleksibilitet for både arbejdstager og arbejdsgiver, og at tilladelse til brug af delvist uddannet arbejdskraft på sigt vil bidrage til at udhule og devaluere de danske erhvervsuddannelser og skabe ubalance på arbejdsmarkedet, som LO ikke ønsker at fremme. Sammenfattende mener LO, at det er uacceptabelt, at personer, der ikke har de kvalifikationer, der skal til for at udføre et lovreguleret erhverv fuldt og helt, kan få adgang til at udføre service i Danmark.

TEKNIQ peger på, at spørgsmålet om indførelse af regler for delvis anerkendelse til udøvelse af lovregulerede erhverv kan have u hensigtsmæssige konsekvenser, hvis det ukritisk implementeres og efterleves i Danmark, og TEKNIQ advarer i den forbindelse mod, at man fx ”skærer de nuværende autorisationsordninger på el- og vvs-området i skiver”. De nuværende autorisationsordninger sikrer, at den autoriserede installatør har det samlede ansvar for sikkerheden i installationerne herunder, at disse er dimensioneret og monteret korrekt. TEKNIQ finder det således vigtigt, at den ansvarlige myndighed meget nøje vurderer den udenlandske virksomheds eller arbejdstagers kompetence nøje og kun giver anerkendelse på meget begrænsede og veldefinerede områder, som ikke har betydning for sikkerheden.

- *Kravet om 2 års erhvervs erfaring inden for ikke-lovregulerede erhverv kan fraviges, hvis der er tale om følgeskab med forbrugere, der ønsker at vælge en tjenesteyder fra hjemlandet*

Advokatsamfundet/Advokatrådet, der henviser til gældende ret, gør for god ordens skyld opmærksom på, at det forudsættes, at advokaterhvervet ikke anses for omfattet af den foreslåede bestemmelse, og udtaler, at det derfor kan overvejes at lade dette fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, jf. også den anførte undtagelse vedrørende notarer.

Dansk Byggeri finder, at et krav om erhvervserfaring i to år for det første ikke er afgørende for, hvorvidt den enkelte kan arbejde sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og for det andet er kravet helt uproportionalt med, at de uddannelseskra, som erhvervserfaringen skal matche, ofte er et AMU-kursus af én dags varighed. Arbejdsgiverne står til ansvar efter arbejdsmiljøloven og tilsvarende national og international regulering og har naturligvis ansvaret for, at arbejde i Danmark udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet har mulighed for at kontrollere dette og afgive påbud, såfremt det ikke er tilfældet. Dansk Byggeri ønsker dog at understrege, at når det drejer sig om arbejde i tårnkraner og med større stilladser, er der et særskilt hensyn at tage til den offentlige sikkerhed, og at dette samtidig indebærer et behov for en særlig opmærksomhed på faglige kvalifikationer hos personer, der skal udføre arbejde inden for disse felter.

Den Danske Skiskole støtter ændringen. Da skiinstruktørerhvervet, som ikke er lovreguleret i Danmark, kun kan udøves i indendørs faciliteter i Danmark er det umuligt at opnå 2 års erhvervserfaring i hjemlandet, hvor aspekter af bjergsikkerhed er en stor del af uddannelsen og kræver praktisk erfaring i bjerge. Dette har derfor været en stor hindring for mobiliteten og arbejdsmuligheder.

Som udgangspunkt er det en grundlæggende forudsætning for LO, at udenlandske tjenesteydere udfører deres erhverv på samme vilkår som værtslandets selvstændige og arbejdstagere, både når der er tale om kompetencer og kvalifikationer, og når det gælder sikkerhed, sundhed og hygiejne på arbejdspladsen. Derfor er det for LO uacceptabelt, at der i forslaget lægges op til at give midlertidige, udenlandske tjenesteydere mere lempelige vilkår end tilsvarende dansk arbejdskraft. LO finder således den nye bestemmelse i artikel 5.1, afsnit b.b, stærkt bekymrende. Dermed skabes der risiko for social dumping, som LO vender sig stærkt imod. Den nye bestemmelse giver mulighed for, at tjenesteydere uden erhvervserfaring kan tilbyde ydelser til en person af samme nationalitet som tjenesteyderen i et andet EU-land. LO nævner, at for bygge- og anlægsbranchen vil dette betyde, at udenlandske bygherrer samt evt. entreprenører, underentreprenører mv. kan anvende hjemlandets arbejdskraft på hjemlandets vilkår, for så vidt angår området dækket af artiklen.

LO er således imod den påtænkte lempelse af kravet om 2 års erhvervserfaring og henviser i øvrigt til udstationeringsdirektivets artikel 3.1, hvoraf det fremgår, at værtslandets arbejdsvilkår skal gælde for udstationerede medarbejdere. Desuden er erhvervserfaring i bygge- og anlægsbranchen af meget stor betydning for den offentlige sundhed og sikkerhed såvel som for tjenesteyderens, tjenestemodtagerens og tilfældige forbipasserendes sundhed og

sikkerhed, og LO mener derfor, at den nye bestemmelse 5.1.b.b. bør tages ud af forslaget.

- *Indførelse af ”Common Training Frameworks”*

AC støtter, at en forudsætning for oprettelse af fælles platforme er, at de støttes af europæiske faglige sammenslutninger og godkendes nationalt og europæisk.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er positiv over for tanken om etablering af ”Common Training Frameworks”, da dette vil give mulighed for at lette mobiliteten for erhvervsudøvere under den generelle ordning og finder det også positivt, at Kommissionen lægger op til, at ”Common Training Frameworks” skal defineres i et samarbejde med ”Stakeholders” også fra de lande, der ikke har lovregulering. Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er til gengæld betænkelig over for kravet om, at mindst en tredjedel af professionerne/erhvervene bag ”Common Training Framework” skal være lovregulerede. Dette kan sætte en ny barriere, og kravet foreslås erstattet af en opbakning fra medlemslandene.

Danske Universiteter (Roskilde Universitet) ser særlig positivt på ”... samt indførelse af ”Common Training Frameworks””. Den Danske Skiskole oplyser, at i forbindelse med forhandlingerne i pilotprojektet om ”professional card” for skiinstruktører har medlemslandene indsendt deres respektive uddannelsesstrukturer med henblik på eventuel harmonisering og fælles platform som beskrevet i pkt. 4.6. Der er dog, så vidt Danmarks Skiskole ved, intet konkret regelsæt for skiinstruktører på nedre niveauer og deres rettigheder og muligheder for arbejde, mens de er under uddannelse, og heller ikke nogen garanti for, at der bliver fulgt op på dette.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører hilser forslaget om ”Common Training Frameworks” velkomment, da det forventes at kunne lette rekrutteringsmulighederne af udenlandsk arbejdskraft til foreningens medlemsvirksomheder, hvis udenlandsk arbejdskraft får mulighed for automatisk anerkendelse af deres kvalifikationer.

FTF bemærker, at de hidtidige erfaringer med ”Common Platforms” overvejende har været negative og stiller spørgsmålet, om denne nye model vil have bedre muligheder for at fremme automatisk anerkendelse. FTF er fortsat skeptisk overfor denne type af proces, da den med stor sandsynlighed vil resultere i ”laveste fællesnævner”. I relation til en mulig automatisk anerkendelse gennem ”Common Training Frameworks” vil FTF foreslå, at denne

type anerkendelse skal ske på grundlag af en *kombination* af uddannelse og erfaring.

Konstruktørforeningen mener, at "Common Training Frameworks" principielt er et godt forslag og finder det positivt, at Kommissionen vil have "Common Training Tests" defineret i samarbejde med "Stakeholders" også fra lande, som ikke har lovregulering. Konstruktørforeningen finder til gengæld, at det er et stort problem, at Kommissionen foreslår, at mindst en tredjedel af professionerne bag et "Common Training Framework" skal være lovreguleret i medlemslandene, og efter foreningens opfattelse forhindrer man dermed, at bottom-up-initiativer som EurBE www.aeebc.org kan anerkendes. Foreningen foreslår at lade artikel 49a, 2(b) og dermed kravet om lovregulering udgå eller i det mindste at opbløde det til at handle om *opbakning* fra 1/3 af medlemslandene. Konstruktørforeningen foreslår desuden, at der til reglerne om definitionen af "Common Training Tests" tilføjes en nærmere definition af "Stakeholders", så man sikrer, at fx professionelle organisationer fra medlemsstater uden lovregulering og med andre titler inddrages.

- *Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI) og indførelse af et "alert system" for sundhedsfaglige erhverv*

Danmarks Apotekerforening støtter forslaget om indførelse af et "alert system" for sundhederhverv. AC støtter en effektivisering og forenkling af procedurerne i forbindelse med behandling af ansøgninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt et bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder, der forestår behandlingen af ansøgninger. AC antager, at et nyt "alert system" overholder de til enhver tid gældende regler om videregivelse af personfølsomme oplysninger.

Ifølge Dansk Byggeri er en styrkelse af samarbejdet mellem implicerede myndigheder via IMI med til at fjerne administrative byrder for virksomheder og deres medarbejdere, der skal udsendes til arbejde i en anden medlemsstat.

Lægeforeningen finder det hensigtsmæssigt, at IMI benyttes som fælles IT-plattform for udveksling af oplysninger om EU-læger, der søger autorisation i et andet EU-land end der, hvor lægen har fået udstedt sin oprindelige autorisation. Lægeforeningen finder, det anerkendelsesværdige formål med "alert systemet" bør stilles over for hensynet til den enkelte læges mulighed for at udøve sit erhverv. Lægeforeningen finder desuden, at udveksling af personfølsomme oplysninger kun bør finde sted, når der er tale om læger, der aktuelt ansøger om at få udstedt autorisation til at arbejde som læge i et andet EU-land. En læge, der således har et forbud mod at udøve sit erhverv i et medlemsland, men som ikke påtænker at søge autorisation i et andet EU-

land, bør ikke automatisk registreres i databasen. Lægeforeningen skal endvidere understrege, at registreringen bør fjernes, hvis sanktionen over for den enkelte læge ophører. Lægeforeningen forudsætter, at et kommende ”alert system” overholder de bestemmelser om videregivelse af personfølsomme oplysninger, der til enhver tid er gældende.

- *Udvidelse af servicedirektivets Kvikskranker til at omfatte alle professioner, således at alle kan ansøge om erhvervsmæssig anerkendelse via de Kvikskranker, der er blevet oprettet under servicedirektivet*

Dansk Byggeri støtter forslaget om at udvide Kvikskrannerne. Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) er af den holdning, at placering af et online adgangssted med fordel kan sammentænkes med Kvikskranken. Danske Universiteter (Roskilde Universitet) påpeger, at det er positivt at udvide Kvikskrannerne i forbindelse med benyttelsen af IMI i relation til erhvervs-passet.

- *Beføjelse til Kommissionen om at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, jf. Traktatens artikel 290*

For så vidt angår balancen mellem EU-regulering og national regulering, finder FTF det vigtigt at understrege, at udgangspunktet fortsat skal være, at de enkelte medlemslande fastsætter kvalitetskrav til de opgaver, erhvervsudøverne udfører, og at der derfor også er grænser for, hvor detaljeret og på hvilke specifikke områder direktivet skal fastlægge regler. FTF finder videre, at den foreslåede delegation af kompetence forekommer meget omfattende og også finder sted på helt centrale dele af direktivet. Delegationen til Kommissionen indebærer, at der på en række områder skal foretages udformning af specifikke bestemmelser, opdateringer af bilag V m.m. Dette opfølgende arbejde vil i vid udstrækning kræve faglig indsigt og ekspertise. For FTF er det derfor en klar forudsætning, at Kommissionen sikrer aktiv inddragelse af de enkelte relevante professioner indenfor direktivets sektorområder.

Jordemoderforeningen henviser til forslagets ændringer i artikel 58 og 59 og svarer, for så vidt angår ajourføringen af bilag V, punkt 5.5.1, at såfremt de af Kommissionen ønskede justeringer foretages uden vejledning fra reelle ekspertkompetencer på områder, vil der være risiko for, at den kliniske ekspertise kan blive for ringe i forhold til det niveau, aftagerne fordrer i Danmark, hvor dimittenderne skal kunne agere selvstændigt i virksomhedsområdet fra første dag som autoriseret.

LO kan ikke acceptere, at der overføres uddannelsespolitisk kompetence fra medlemsstaterne til Kommissionen. LO understreger samtidig, at anerkendelsesdirektivet allerede i sin nuværende form griber markant ind i et område, som traditionelt set er og bør være et anliggende for medlemsstaterne.

LO finder samlet set, at ændringsforslaget begrænser nationalstaternes selvbestemmelse samt arbejdsmarkedets parter involvering.

- *En mere klar og effektiv notifikationsprocedure, når en medlemsstat ønsker at få optaget en ny eller redigeret en eksisterende uddannelses titel i bilag V til direktivet*

FTF finder initiativet positivt og mener, at det kan medvirke til at sikre, at anerkendelse løbende bygger på de aktuelle uddannelseskrav. Også AC bakker op om, at medlemsstater forpligtes til at meddele Kommissionen om de ændringer eller nye formelle kvalifikationer, der måtte være gennemført i uddannelserne i den pågældende medlemsstat.

I den sammenhæng understreger Jordemoderforeningen vigtigheden af at inddrage kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise i forbindelse med justeringer af krav til uddannelserne.

Vedrørende jordemoderuddannelsen betoner Professionshøjskolernes Rektorkollegium, at det er positivt, at bilag V, punkt 5.5.1 ajourføres. Dog anser foreningen det også for nødvendigt at inddrage kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise i forbindelse med alle justeringer af krav til de jordemoderfaglige uddannelser. En kvalificeret jordemoderfaglig ekspertise skal udføres af en faglig ekspert med tilknytning til legale myndigheder eller en ekspert, som er tilknyttet en konkret jordemoderuddannelse fra et land, hvor der ydes jordemoderfaglig bistand på et højt niveau, og hvor jordemødrene har et selvstændigt virksomhedsområde (fx Storbritannien, Holland eller Danmark). Såfremt de af Kommissionen ønskede justeringer foretages uden vejledning fra reelle ekspertkompetencer på området (jf. de foreslåede ændringer i henholdsvis artikel 58 og 59), vil der være risiko for, at den kliniske ekspertise kan blive for ringe i forhold til det niveau, aftagerne fordrer i Danmark, hvor dimittenderne skal kunne agere selvstændigt i virksomhedsområdet fra første dag i ansættelsen. På den baggrund gøres der ligeledes indsigelse mod, at bilag V, punkt 5.5.1, har en mere uklar funktion i stk. 1 (b), sådan at det nu fremstår uklart, hvordan relevante faglige vurderinger skal lægges til grund for eventuelle fremtidige revideringer af minimumskravene.

Dansk Sygeplejeråd henviser til sit tidligere høringssvar, hvor det er beskrevet, at der er behov for en opdatering af listen af uddannelseselementer, med bl.a. øgede krav til akademiske færdigheder, kendskab til akkreditering og patientsikkerhed, viden om forsknings- og evidensbaseret praksis m.m. Dansk Sygeplejeråd finder, at som det beskrives i forslaget fra Kommissionen, er sygeplejefaget under konstant udvikling, og aktuelt er bilag V meget utidssvarende i forhold til de kompetencer, man opnår. Dansk Sygeplejeråd

opfatter forslaget således, at Kommissionen er opmærksom på problemerne med bilag V, og at man igangsætter en proces, der skal sikre en opdatering. Dansk Sygeplejeråd vil i den forbindelse pege på behovet for, at denne proces sættes i gang hurtigst muligt og vil samtidig anbefale, at man inddrager de relevante faglige organisationer. I den sammenhæng bemærkes det også, at Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at man i bilaget fastholder listen over de forskellige betegnelser i EUs medlemsstater, der kan dække over de kompetencer, man i Danmark opnår med betegnelsen sygeplejerske. Det er særdeles vigtigt, dels fordi der løbende kommer nye uddannelsestyper til, dels fordi de eksisterende betegnelser varierer meget. Uden listen og denne løbende vurdering af hvilke uddannelser/betegnelser, der reelt lever op til direktivets krav, bliver det meget vanskeligt for kompetente myndigheder at gennemføre en automatisk anerkendelse, og det vil forlænge processen unødigt.

- *Forhøjelse af adgangskrav til optagelse på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen fra den eksisterende 10 års almen skolegang til 12 års forudgående almen skolegang*

Dansk Sygeplejeråd bifalder, at adgangskravet til optagelse på sygeplejerskeuddannelsen forhøjes fra 10 års almen skolegang til 12 års almen skolegang. Ligeledes finder FTF det positivt, at adgangskravene til sygeplejerske- og jordemoderuddannelserne løftes til 12 års generel uddannelse, og at beskrivelsesformen fastholdes.

Også Jordemoderforeningen hilser det velkomment, at indgangen til en jordemoderuddannelse nu i alle 27 medlemsstater samt kommende medlemsstater skal være minimum 12 års grunduddannelse.

For sundhedsuddannelsernes vedkommende anbefaler Professionshøjskolenes Rektorkollegium generelt, at adgangsgivende ungdomsuddannelser baseres på 12 års forudgående skolegang.

LO påpeger, at det er meget vigtigt, at forslaget ikke må bevirke, at der opstår forhindringer for, at elever fra social- og sundhedsuddannelsen kan fortsætte på disse uddannelser. Ændringen må heller ikke betyde indskrænkninger i fleksibiliteten på arbejdsmarkedet og en mere udbredt anvendelse af realkompetencevurdering.

For FOA er det essentielt og for LO en forudsætning, at de gældende adgangskrav til professionsbacheloruddannelserne, herunder professionsbachelor som sygeplejerske og professionsbachelor i jordemoderkundskab, fastsat til gymnasial eksamen eller erhvervsuddannelse suppleret med krav om bestemte gymnasiale fag (afhængig af uddannelse), fastholdes. FOA og LO lægger endvidere vægt på, at de gældende regler om, at adgangskravet

tillige kan opfyldes, hvis ansøgeren efter en realkompetencevurdering skønnes at have faglige kvalifikationer, der kan sidestilles hermed, opretholdes. FOA og LO forudsætter, at 10 års almen skolegang sammen med fx 3 års erhvervsuddannelse vil falde inden for definitionen af 12 års skolegang.

- *Superviseret praktisk erfaring af henholdsvis 2-1 års varighed efter en afsluttet arkitektuddannelse af henholdsvis 4-5 års varighed*

Akademisk Arkitektforening og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder, at uddannelseskravet skal hæves til 5 års akademisk uddannelse og bifalder den ændring, der indebærer, at der indføres krav om en superviseret, dokumenteret praksisperiode efter afsluttet arkitektuddannelse.

Akademisk Arkitektforening anbefaler i overensstemmelse med den europæiske arkitektforenings (ACEs) anbefalinger en periode på 2 år. Akademisk Arkitektforening og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) opfatter de 2 år som udtryk for en maksimum praksisperiode, som betyder, at eventuelle andre, højere nationale krav ikke efterfølgende må stilles og derved forhindre arkitekter fra andre medlemsstater i at udøve professionen i det pågældende land. Det er en forudsætning for anbefalingen, at de 2 års superviseret, dokumenteret praktikperiode fører til automatisk gensidig anerkendelse i alle EU-lande.

Akademisk Arkitektforening henviser i øvrigt til, at den, som nævnt i forbindelse med høring af 28. juni 2011, i samarbejde med to arkitektskoler, Arkitektforbundet og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) arbejder på at etablere en frivillig 2-årig erhvervsmæssig praksisordning for bygningsarkitekter, der skal gøre det nemmere for dem at dokumentere deres erhvervsmæssige kvalifikationer i lande, hvor erhvervet er lovreguleret.

Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) finder yderligere, at der bør nedsættes en administrativ myndighed (kompetent myndighed), hvor alle fagets organisationer er repræsenteret. Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser (Arkitektskolen Aarhus og Det Kgl. Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering - Arkitektskolen) anbefaler ubetinget, at minimumsuddannelsesvarigheden hæves til 5 år. Endvidere kan skolerne fagligt anbefale 5 års undervisning og 2 års praksisperiode. De to arkitektskoler kan derimod ikke tilslutte sig, at minimumsuddannelsen sættes til 6 år og minimum 1 års praksisperiode, da de finder, at denne model er i direkte modstrid med den europæiske Bologna-model.

Arkitektforbundet tilslutter sig også, at arkitektuddannelsen bør harmoniseres til en varighed på 5 år. Dog finder forbundet, at en gennemførelse af et krav om prøvetid risikerer at krænke den ret, dansk uddannede arkitekter har, nemlig efter 5 års uddannelse at kunne udøve deres erhverv. Derfor til-

kendegiver Arkitektforbundet, at hvis systemet skal være fyldestgørende, vil det være nødvendigt med flere kategorier af arkitekter, fordi mange danske arkitekter beskæftiger sig med planlægning og design og ikke kun bygningsarkitektur. Forbundet synes, det er et problem, at kravet om et års prøvetid i forbindelse med 5 års akademiske studier er beskrevet som et minimumskrav i direktivforslaget. Gennemførelsen af et krav om prøvetid vil medføre administrative og praktiske problemer i Danmark, da der ikke findes en egentlig udpeget kompetent myndighed. I den udstrækning, gennemførelsen af kravet forudsætter, at der nedsættes en administrativ myndighed (kompetent myndighed), er det Arkitektforbundets holdning, at denne opgave ligger hos en offentlig organisation/myndighed, som skal arbejde tæt sammen med repræsentanter fra alle fagets organisationer.

- *Muligheden for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser, hvor uddannelserne overlapper hinanden*

Lægeforeningen påpeger, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med foreningens hørings svar af 16. august 2011, hvor foreningen udtalte, at det ville være godt, hvis direktivet gav mulighed for at give dispensation for delvis gennemførelse af en speciallægeuddannelse i forbindelse med, at en uddannelsessøgende læge påbegynder en anden speciallægeuddannelse. En betingelse for at kunne give dispensation bør være, at de lægefaglige kompetencer, der er erhvervet i forbindelse med en delvis gennemførelse af en afbrudt speciallægeuddannelse, ækvivalerer de lægefaglige kompetencer i den anden speciallægeuddannelse, som der dispenseres fra.

- *Muligheden for oprettelse af visse læge- og tandlægespecialer, når specialiet findes i en tredjedel af medlemsstaterne*

Til dette punkt har organisationerne ingen kommentarer. Dog noterer Lægeforeningen med stor beklagelse, at foreningens ønske i forbindelse med forrige høringsrunde om, at speciallægeuddannelsen i almen medicin bør anerkendes på lige fod med de øvrige speciallægeuddannelser omfattet af artikel 25, ikke er blevet implementeret i det nye direktiv, jf. artikel 28. Foreningen mener, at speciallægeuddannelsen i almen medicin i Danmark er, såvel i forhold til kompetenceerhvervelse og tidsforbrug, fuldstændig tilsvarende uddannelsen indenfor de øvrige 37 lægefaglige specialer. Foreningen peger på, at det 3-årige uddannelseskraft, der følger af bestemmelsen i artikel 28 i dag ikke er fyldestgørende i forhold til de krav, der bør stilles til uddannelsen af læger i almen medicin på europæisk plan. Foreningen finder, at danske patienter, der møder en almen praktiserende læge fra et andet EU-land, har en berettiget forventning om, at lægen har en uddannelse, der ækvivalerer den danske speciallægeuddannelse i almen medicin, hvilket ikke er tilfældet i den form, som direktivet foreligger i nu.

- *Afklaring af krav om bestemte sprogkompetencer, især for sundhedspersoner*

AC bemærker, at vurderingen af sprogkundskaber bør ske under hensyntagen til, hvad der er nødvendigt for, at sundhedspersonale kan udøve deres erhverv. Det er Danmarks Apotekerforenings vurdering, at det er altafgørende for patientsikkerheden, at personer, der arbejder i sundhedssektoren og har direkte patientkontakt, som fx farmaceuter på et apotek, er underlagt en sprogtest, der sikrer, at de har tilstrækkelige sprogfærdigheder til, at deres kontakt med patienter og kolleger kan ske uden at kompromittere patientsikkerheden. Foreningen finder, at sprogtest bør være obligatorisk.

FTF kan ikke støtte Kommissionens forslag til skærpelse af bestemmelserne om sprogkundskaber. FTF finder, at det fortsat inden for mange erhverv og professioner er helt afgørende at sikre, at den enkelte erhvervsudøver kan udtrykke sig forståeligt og er fortrolig med den sproglige og kulturelle kontekst, arbejdet udføres i. Det skal derfor fortsat være den enkelte medlemsstat, der fastsætter sprogkrav, og FTF finder, at kontrol af sprogkundskaber skal indgå som et element i anerkendelsesproceduren og udstedelsen af "e-certifikatet".

Lægeforeningen, der støtter direktivets formål med at fremme arbejdskraftens fri bevægelighed i Europa, finder det af stor betydning, at arbejdskraftens fri bevægelighed ikke sker på bekostning af hensynet til patienterne, der forventer bl.a. tilstrækkelige sprogkundskaber samt adækvat lægefaglig uddannelse. Ud over den gældende artikel 53s oprindelige krav om "at være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i medlemsstaten", støtter Lægeforeningen den nye bestemmelse i artikel 53. Lægeforeningen bemærker dog, at vurderingen af sprogkundskaber bør ske i forhold til, hvad der er nødvendigt for, at lægen kan udføre sit erhverv indenfor et givent speciale – således, at det ikke bliver en form for "skøn-under-regel-vurdering".

Professionshøjskolernes Rektorkollegium bemærker, at det i forbindelse med lærererhvervet er afgørende, at den nationale myndighed har suveræniteten til at afgøre kravene til sproglige og kulturelle kvalifikationer.

- *Øvrige bemærkninger vedrørende sundhedsfaglige områder, som er omfattet af reglerne for automatisk anerkendelse på baggrund af fælles minimumsuddannelseskrav*

- *Om minimumsvarigheden af sygeplejerskeuddannelse og jordemoderuddannelse*

Dansk Sygeplejeråd ser det som positivt at fastslå minimumsvarigheden af sygeplejerskeuddannelsen, så den udtrykkes i både timer og år, og er suppleret med en beskrivelse af fordelingen mellem teori og praksis.

Professionshøjskolernes Rektorkollegium fremhæver, for så vidt angår de minimumskrav, som er specificeret ud for de kliniske kompetencer, at kliniske minimumskrav fortsat ønskes ekspliciteret (artikel 40, stk. 1 (b) samt stk. 4). Jordemoderforeningen ser positivt på en præcisering af minimumskrav til en jordemoderuddannelse enten efter sygeplejerskepraksis eller direkte efter en sygeplejerskeuddannelse. Jordemoderforeningen finder dog, at 3 år er for kort et tidsrum til en fuldt opdateret jordemoderuddannelse.

- Om praktikperiode på farmaceutstudiet og om liste over erhvervsmæssige aktiviteter, en farmaceut må udføre

Danmarks Apotekerforening finder det vigtigt, at farmaceutstudiet indeholder en praktikperiode på mindst 6 måneder, som dog godt kan splittes op i fx to perioder. Praktikperioden bør ligge sidst i studiet og ikke efter studiets afslutning. Danmarks Apotekerforening fremhæver, at direktivet bør udvide listen over de aktiviteter, en farmaceut er bemyndiget til at udføre.

- Om artikel 22 vedrørende "fælles bestemmelser vedr. uddannelse"

I artikel 22 er indføjet en ny paragraf, der pålægger de kompetente myndigheder at rapportere til Kommissionen og de andre medlemsstater om proceduren for efteruddannelse. Lægeforeningen går ud fra, at proceduren for efteruddannelse fortsat vil være nationalt forankret.

- *Muligheden for, at dimittender kan få anerkendt en "traineeship" fra en anden medlemsstat efter reglerne i direktivet*

Danske Universiteter (Roskilde Universitet) ser positivt på ændringsforslagene vedrørende præcisering af borgernes rettigheder og pligter i forhold til anerkendelse af "traineeship", da det passer godt sammen med et øget fokus på studerendes og dimittenders mobilitet.

- *En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter for direktivet ("assistance centers")*

Konstruktørforeningen bifalder forslaget om "assistance centers", og Danske Universiteter (Roskilde Universitet) finder det positivt at styrke en fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion fra medlemsstaternes kontaktpunkter i form af "assistance centers".

Akademisk Arkitektforening, Arkitektforbundet og Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) understreger i forbindelse med etableringen af et erhvervsras på arkitektområdet, at der skal sikres en tæt kontakt og klar rollefordeling mellem kompetent myndighed, Kvikskranke og "assistance center" og understreger vigtigheden af en klar rollefordeling mellem de tre enheder. Af hensyn til at der ikke skabes unødigt mange forskellige instanser med større bureaukrati til følge, henstiller Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) til en nærmere beskrivelse af rollefordelingen særligt i relation til lande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret.

- *Præcisering af reglerne vedrørende "offentlig sundhed og sikkerhed" i direktivets artikel 7, stk. 4*

Dansk Byggeri bemærker, at der i Danmark - med hjemmel i direktivets undtagelsesbestemmelse om offentlig sikkerhed og sundhed - er indført en række undtagelser fra arbejdsgivernes mulighed for - i relation til midlertidigt arbejde - at vurdere, om vedkommende er i stand til at udføre arbejdet sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Dansk Byggeri finder, at denne begrænsning, der indebærer en anmeldeligt til Arbejdstilsynet, ikke er i overensstemmelse med direktivets intention og formål, da direktivet ikke omhandler arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, men den offentlige sikkerhed og sundhed. Den i Danmark indførte begrænsning lægger hindringer i vejen for arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er særligt problematisk ved midlertidige ansættelser, idet sagsbehandlingstiden alene vil være en forsinkelse af processen og reelt vanskeliggør ansættelse af midlertidig udenlandsk arbejdskraft, uanset hvor effektiv den nationale sagsbehandling er. Arbejdsgiverne står til ansvar efter arbejdsmiljøloven og tilsvarende national og international regulering og har naturligvis ansvaret for, at arbejde i Danmark udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdstilsynet har mulighed for at kontrollere dette og afgive påbud, såfremt det ikke er tilfældet.

Dog ønsker Dansk Byggeri at understrege, at når det gælder arbejde i tårnkraner og med større stilladser, er der et særskilt hensyn at tage til den offentlige sikkerhed. Det indebærer samtidig et behov for en særlig opmærksomhed på faglige kvalifikationer hos personer, der skal udføre arbejde inden for disse felter.

LO anbefaler, at henvisningen til afsnit III, kapitel II, fjernes fra forslaget. LO mener, at ændringsforslaget fremmer muligheden for social dumping og begrænser nationalstaternes selvbestemmelse samt arbejdsmarkedets parter involvering. LO ønsker, at også hensynet til tjenesteudbyderens sundhed og sikkerhed tages i betragtning i direktivet, ligesom der skal tages hensyn til

sundhed og sikkerhed for forbipasserende og de arbejdstagere, der kan påvirkes negativt af tjenesteudbyderens arbejde.

LO anbefaler, at begrebet ”tvingende almene hensyn” (begrebet er nærmere beskrevet i servicedirektivets (2006/123/EF) præambel, punkt 40), indføres som erstatning for begreberne ”offentlig sundhed og sikkerhed” samt ”tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed” de steder, hvor begrebet optræder i direktivet. Det er uacceptabelt for LO, at forslaget fritager tjenesteydelser under afsnit III, kapitel II fra at være omfattet af forhåndskontrol i tilfælde, som har betydning for den offentlige sundhed og sikkerhed, hvilket artikel 7.4 giver hjemmel til. Udvidelsen har ifølge LO den konsekvens, at selvstændige og virksomhedsledere inden for industri, håndværk og handel uden forhåndskontrol vil kunne yde tjenester, som kan have konsekvenser for den offentlige sikkerhed og sundhed. Inden for byggeriet kan dette have drastiske konsekvenser for sikkerheden på byggepladserne, da en meget stor del af den udenlandske arbejdskraft ansættes som selvstændige.

Det er afgørende for LO, at anerkendelsesdirektivet er i fuld harmoni med arbejdsmiljødirektivet i EU (direktiv 89/381), hvoraf det fremgår, at ”dette direktiv kan ikke berettige til eventuel nedsættelse af de beskyttelsesniveauer, der allerede er opnået i hver enkelt medlemsstat, idet medlemsstaterne i medfør af Traktaten skal bestræbe sig på at forbedre de eksisterende vilkår på dette område og sætte sig som mål at harmonisere disse vilkår på et stadig stigende niveau”. LO mener, at anerkendelsesdirektivet bør være i fuld overensstemmelse med udstationeringsdirektivets artikel 3.1 (direktiv 96/71/EF), hvoraf det fremgår, at det er værtslandets arbejdsvilkår, der gælder for udstationerede medarbejdere.

- *Uddannelsesniveauer (anvendelsen af ECTS og EQF)*

AC, FTF, Konstruktørforeningen og Professionshøjskolernes Rektorkollegium ønsker, at ECTS-systemet bruges, når uddannelsers varighed fastsættes. FTF foreslår, at det klargøres, hvilken betydning Kommissionens formulering i præambelen, punkt 8, har i forhold til det gældende direktiv og den hidtidige praksis ved anvendelsen af artikel 13 i det gældende direktiv. Endvidere bemærker FTF at, ”FTFs opfattelse er, at niveauerne fortsat skal anvendes til at indplacere eller udelukke fra direktivets område”.

- *Relevante oplysninger om medlemsstaternes uddannelser og database over lovregulerede uddannelser*

I forhold til arbejdet med at sikre, at medlemslandene opdaterer relevante oplysninger vedrørende uddannelserne, forudsætter AC, at de relevante, berørte faglige organisationer inddrages i dette arbejde. FTF forudsætter, at det fortsat er op til den enkelte medlemsstat at fastsætte kvalitets- og uddannel-

seskrav til udførelsen af erhverv og professioner, men den foreslåede proces kan medvirke til at klargøre de enkelte medlemslandes begrundelser og dermed øge transparens.

Dansk Byggeri understreger nødvendigheden af en til enhver tid opdateret database, hvor virksomheder kan få let adgang til information om, hvilke uddannelser der er lovregulerede i de deltagende lande, og hvad omfanget af reguleringen er. Danske Studerendes Fællesråd mener, at det i vurderingen af retten til at udøve et lovreguleret erhverv bør sikres, at ansøgerens uddannelse er kvalitetssikret efter europæiske standarder. For de lange videregående uddannelser gælder det kvalitetssikring udført af institutioner optaget i European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR).

Det er i Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARKs) interesse, at der skabes så få barrierer som muligt for de danske arkitekter, der ønsker at udøve professionen i et andet medlemsland. En barriere kan være manglende transparens i forhold til de kvalifikationskrav, der stilles nationalt i forbindelse med udøvelse af et lovreguleret erhverv. Derfor bakker Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK) op om det foreslåede direktivkrav til medlemsstaterne om at udarbejde en liste over lovregulerede erhverv samt gennemføre en ”screening” af disse.

Konstruktørforeningen mener, at synlighed vedrørende lovregulerede erhverv er vigtigt for den enkelte, som ønsker at arbejde i et andet medlemsland. Det er imidlertid også vigtigt at kende omfanget af reguleringen. Database skal være opdateret og den skal give mening. Derfor skal den ikke kun opliste titler, idet titler ofte dækker over forskellige aktiviteter fra land til land. Konstruktørforeningen foreslår, at man allerede nu begynder at overveje, hvilke typer af lovregulering, der kan accepteres, og hvilke der ikke kan set i lyset af behovet for kvalitet i den ydede service, borgernes sikkerhed og sundhed og EU-fællesskabets behov for fri bevægelighed.

- *Om forslagets anvendelsesområde til nye kategorier af erhvervsudøvere*

Danske Maritime bemærker generelt, at direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer tager sit udgangspunkt i den situation, at en individuel EU-borger uddannet i et EU-land ønsker at arbejde i et andet. Direktivet anerkender tilsyneladende ikke, at også virksomheder kan have fordel af anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Der bør således efter Danske Maritimes opfattelse tages hensyn til den situation, at en virksomhed, der har en person beskæftiget i et EU-land, har brug for, at vedkommende kan arbejde i et andet. En virksomhed bør således kunne ansøge og få anerkendelse for sine ansatte.

Danske Maritime bemærker endelig, at da der er tale om anerkendelse af kvalifikationer – ikke om fri bevægelighed – bør det, der anerkendes, være uddannelser og kvalifikationer uanset personens nationalitet. En anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bør ikke nægtes blot fordi, den pågældende ikke er EU-statsborger. Om vedkommende har opholds- og arbejdstilladelse er et andet spørgsmål. Anvendelsesområdet bør derfor efter Danske Maritimes opfattelse være uddannelser og kvalifikationer fra andre EU-lande, ikke personer fra andre EU-lande.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening udtaler tillige om dette spørgsmål, at direktivet tilsyneladende ikke anerkender, at ”også virksomheder kan have fordel af anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer”. Der bør tages hensyn til den situation, at en virksomhed, der har en person beskæftiget i et EU-land, har brug for, at vedkommende kan arbejde i et andet. En virksomhed bør således kunne ansøge og få anerkendelse for sine ansatte. Da der er tale om anerkendelse af kvalifikationer, bør det, uddannelser og kvalifikationer anerkendes uanset personens nationalitet. En anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bør ikke nægtes blot fordi, den pågældende ikke er EU-statsborger. Om vedkommende har opholds- og arbejdstilladelse er et andet spørgsmål. Anvendelsesområdet bør derfor være uddannelser og kvalifikationer fra andre EU-lande, ikke personer fra andre EU-lande.” LO hilser det velkomment, at tredjelandsborgeres adgang til det europæiske marked gennem anerkendelse af kvalifikationer er formuleret som en mulighed og ikke som en ret.

- *Rapportering om procedurer for efteruddannelse indenfor erhverv som læge, speciallæge, tandlæge, sygeplejerske med ansvar for almen sygepleje, jordemoder, farmaceut og dyrlæge*

Lægeforeningen forudsætter, at proceduren for efteruddannelse fortsat vil være nationalt forankret.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generel stor opbakning blandt medlemsstaterne til at fremme anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i medlemsstaterne. Der er udbredt opbakning til, at anerkendelsesdirektivet moderniseres, og at reglerne forenkles og præciseres, med henblik på at borgernes retsstilling sikres. Der er endvidere bred opbakning til, at procedurerne i tilknytning til anerkendelse effektiviseres og forenkles, at administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder yderligere styrkes, og at adgang til information til borgere om erhvervsmæssig anerkendelse forbedres.

Der er foreløbig bred støtte blandt medlemsstaterne til indførelse af et frivilligt erhvervspas. Der er dog forskellige holdninger for så vidt angår indfø-

relse af erhvervspas indenfor erhverv, som ikke er lovregulerede i afgangstaten, og som er regulerede i modtagerlandet.

Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne hilses velkommen af størstedelen af medlemslandene. Eksempelvis underskrev tolv medlemsstater, forud for mødet i det Europæiske Råd i februar 2012, et brev, hvori de opfordrede til at gennemføre en revision af omfanget af lovregulerede erhverv. *En række medlemsstater har allerede igangsat en gennemgang af deres lovregulering med henblik på modernisering og forenkling af lovreguleringen på visse erhvervsområder. En tilsvarende gennemgang af de lovregulerede erhverv i Danmark indgår i regeringens konkurrencepolitiske udspil. På nordisk plan har Nordisk Ministerråd iværksat et fælles nordisk projekt om emnet, som skal bidrage til fjernelse af barrierer i Norden.*

For så vidt angår princippet om delvis anerkendelse, er der blandt medlemsstaterne divergerende holdninger til, hvordan det sikres, at forslaget om integrering af princippet om delvis anerkendelse i det reviderede direktiv ikke går videre, end det er fastsat i Domstolens retspraksis, og enkelte lande især har problemer med at få integreret princippet indenfor notarerhvervet *og visse lande efterlyser udstedelse af et sektorspecifikt direktiv.*

Der er bred opbakning blandt medlemsstaterne til at styrke patientsikkerhed ved at indskærpe sprogkravene til sundhedspersoner og ved at indføre et advarselssystem i IMI, herunder at kompetente myndigheder advarer alle medlemslande, hvis en person i sundhedssektoren har fået forbud mod at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol. *En del medlemsstater ser gerne, at advarselssystemet udvides til at omfatte samtlige sundhedserhverv samt enkelte andre erhverv.*

Moderniseringen af ordningen for automatisk anerkendelse på baggrund af fælles minimumuddannelseskrav til læge, tandlæge, sygeplejerske, jordemoder, farmaceut, dyrlæge og arkitekt støttes af et flertal af medlemsstater, da de gældende regler ikke afspejler udviklingen på uddannelsesområdet i øvrigt. Det forventes, at forslaget vil være problematisk for enkelte medlemsstater, som udbyder visse uddannelser på et lavere niveau.

Der er blandt medlemsstaterne en bred opbakning til, at eksisterende europæiske IT-systemer (IMI) udnyttes samt at samarbejde mellem medlemsstaternes kontaktpunkter for direktivet og Kvikskranker, som er oprettet under servicedirektivet styrkes, udvides og formaliseres.

12. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens tiltag til modernisering af anerkendelsesdirektivet, da det kan bidrage til effektivisering og forenkling af systemet for gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og på den måde bidrage til at sikre kvalificeret arbejdskraft i en tid, hvor der kan være mangel på kvalificeret arbejdskraft i dele af EU. Det er regeringens generelle holdning, at et velfungerende indre marked med fri bevægelighed af henholdsvis varer, kapital, tjenesteydelser og arbejdskraft er en forudsætning for vækst og beskæftigelse. Samtidig bør et revideret direktiv sikre, at anerkendelsessystemet fungerer på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU, er af høj kvalitet og har en høj faglig standard, og således ikke kompromitterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

Regeringen støtter indførelse af et frivilligt 'erhvervspas' i EU. Det vurderes, at udviklingen af 'erhvervspasset', bl.a. gennem en mere aktiv inddragelse af hjemlandets kompetente myndigheder og obligatorisk anvendelse af Informationssystemet for det Indre Marked (IMI), kan effektivisere og forenkle proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Regeringen vil arbejde for, at der fastsættes realistiske tidsfrister for sagsbehandlingen relateret til erhvervspasset.

Regeringen er positiv overfor forslaget om integrering af princippet om delvis anerkendelse i det reviderede direktiv ud fra et ræsonnement om, at det styrker mobiliteten på tværs af EU's grænser. I forbindelse med forhandlingerne om forslaget i Rådet, vil regeringen lægge vægt på, at integration af princippet ikke går længere end EU-Domstolens retspraksis, herunder, at der sikres mulighed for undtagelse fra princippet i tilfælde, hvor undtagelsen er begrundet i tvingende almene hensyn.

Regeringen lægger vægt på, at fravigelse af kravet om to års erhvervs erfaring i tilfælde af, at tjenesteyderen ledsager tjenestemodtageren, ikke finder anvendelse indenfor erhverv, hvor der foretages forudgående kontrol af tjenesteyderens kvalifikationer, samt at bestemmelsen ikke retter sig mod virksomheder og selskaber, der optræder som tjenestemodtagere.

Regeringen finder det vigtigt, at der foretages en grundig gennemgang og opdatering af direktivets bilag IV, der indeholder en liste over erhverv, som er omfattet af ordningen om automatisk anerkendelse på baggrund af relevant erhvervs erfaring som enten virksomhedsleder- eller ejer. Gennemgangen af bilaget skal klargøre, hvilke erhverv der reelt er omfattet af ordningen, og som derfor efter gældende direktivforslag er undtaget muligheden for forudgående kontrol af kvalifikationer i forbindelse med midlertidig le-

vering af tjenesteydelser. En sådan gennemgang forventes at afklare berørte borgeres retsstilling i forhold til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og skal samtidig sikre, at kompetente myndigheder anvender reglerne korrekt.

Regeringen støtter grundlæggende moderniseringen af ordningen om automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på baggrund af fælles minimum uddannelseskra­v for læger, tandlæger, sygeplejersker, jordmødre, farmaceuter, dyrlæger og arkitekter.

Regeringen støtter forslaget om, at minimumskravet for påbegyndelse af sygeplejerskeuddannelsen og jordemoderuddannelsen øges fra de eksisterende ti års til tolv års almen skolegang, idet der lægges vægt på, at den nuværende fleksibilitet i det danske uddannelsessystem kan opretholdes. De foreslåede adgangskrav til sygeplejerskeuddannelsen og jordemoderuddannelsen er allerede gældende her i landet.

Regeringen lægger vægt på, at danske arkitekters *muligheder for* mobilitet ikke forringes, herunder at et års fuldtidsansættelse som arkitekt i Danmark kan medregnes i forbindelse med erhvervsmæssig anerkendelse i andre medlemsstater.

Regeringen vil samtidig arbejde for, at forslaget om seks måneders praktik på apotek efter en afsluttet farmaceutuddannelse ikke medfører ændring af regler for erhvervsudøvelse i Danmark, således at nyuddannede farmaceuter fortsat skal kunne tage ansættelse på et dansk apotek umiddelbart efter endt uddannelse.

Derudover lægger regeringen vægt på, at medlemsstaterne selv kan beslutte, hvilken myndighed eller organisation der kan udstede henholdsvis attestationen af den relevante erhvervserfaring eller praktikforløbet med henblik på mobiliteten.

Regeringen støtter forslaget om at give medlemsstater mulighed for at give delvis dispensation fra dele af speciallægeuddannelsen, hvis den pågældende del af uddannelsen allerede er gennemført i forbindelse med et andet speciallægeuddannelsesprogram. Dette er allerede implementeret i gældende danske regler på området.

Regeringen støtter forslag om skærpet kontrol af sundhedspersoners sproglige kompetencer med henblik på at styrke patientsikkerheden. Tillige støtter regeringen indførelse af et advarsels­system for sundhedsfaglige erhverv i IMI-systemet, der skal styrke sundhedsmyndigheders mulighed for at udføre

kontrol af eventuelle sundhedspersoner, som kan bringe patienternes sikkerhed i fare.

Med henblik på at skabe et velfungerende indre marked med høj mobilitet af erhvervsudøvere i EU finder regeringen det relevant at undersøge, hvorvidt lovregulering af visse erhverv i medlemsstaterne vil kunne knyttes til nogle objektive kriterier. Regeringen støtter forslaget om, at medlemsstaterne gennemfører en undersøgelse af omfanget af lovregulerede erhverv, da det kan virke hæmmende for mobiliteten i EU, at visse erhverv er lovregulerede i ét land og ikke i et andet.

Regeringen støtter, at opdatering af de tekniske dele af direktivet sker gennem vedtagelse af delegerede retsakter, i det regeringen vil arbejde for, at medlemsstaterne høres forud for vedtagelsen.

Regeringen støtter, at ansøgninger om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv skal kunne indgives via Kvikskranken, som er et centralt online-adgangspunkt oprettet i forbindelse med servicedirektivet, i det dette vil forenkle ansøgningsproceduren.

Regeringen støtter ligeledes, at samarbejde mellem de eksisterende nationale kontaktpunkter for direktivet formaliseres og styrkes med henblik på at styrke borgernes adgang til information om erhvervsmæssig anerkendelse på tværs af grænserne i EU.

Regeringen støtter udvikling af nye tiltag, som skal fremme en mere automatisk anerkendelse af kvalifikationer, herunder forslaget om, at faglige organisationer kan forelægge forslag til Kommissionen om en fælles egnethedsprøve eller et fælles uddannelsesprogram indenfor et bestemt erhvervsområde. Regeringen finder det acceptabelt, at denne model kan indføres, hvis 1/3 af medlemsstater kan tilslutte sig ordningen. Regeringen finder, at både arbejdstager- og arbejdsgiversidens organisationer bør have mulighed for at fremsætte forslag.

Regeringen støtter derudover muligheden for, at dimittender kan få anerkendt et praktikophold fra en anden medlemsstat efter reglerne i direktivet, idet der lægges vægt på, at dimittender fra udlandet, selv skal opnå den ønskede ansættelse og sikre sig, at indholdet af det praktikophold modsvarer kravene til et praktikophold i hjemlandet.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 25. maj 2012 og den 7. december 2012 til orientering.